

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.маја 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хвала, седите.

Почећемо са претресом, међутим ја видим да нема свих бранилаца. Бранилац Звонко Радовановић.

Дакле, ми смо сад, без обзира што нисмо почели на директној вези са Хагом, видео линк је успостављен тачно наравно у пола 3, пре пола 3 и сада чекамо браниоце пошто видим да су сви оптужени ту. Ви колега кажете да су и остали браниоци ту, нико нема овлашћење да неког од колега мења можда? Да ли неко мења одсутне колеге Радовановића и Перковића? Ви имате за колегу Радовановића. Не знам да ли сте се ви са колегом Драгићем мењали раније? За колегу Перковића не нико. Ја верујем, међутим ми нећемо моћи да их чекамо, значи или ће неко од бранилаца преузети обавезу наравно уз сагласност оптужених који имају изабране браниоце обавезу да сада мења на овом претресу одсутне браниоце или ћемо ми данашњи претрес да одложимо? Стижу? Ви ћете преузети обавезу да мењате колегу Радовановића. Колеге драге ми чекамо, ваши клијенти чекају, Хашки трибунал чека, сведок чека, међутим ви касните 43 минута.

Дакле, данашњи претрес ћемо да почнемо. Веће је у истом саставу.

Констатујем да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган, Шолаја Миодраг,**
- **Браниоци: Звонко Радовановић, Мирослав Перковић, Драгић и Петровић.**

За данашњи претрес добили смо извештај из Окружног затвора у Београду да су оптужени сви увидом у њихове здравствене картоне под редовним здравственим надзором, контролом одговарајућег специјалиста и терапијом, те да су наведени способни да прате ток суђења и да учествују на данашњем претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

За данас смо предвидели саслушање сведока Стопарић Горана, који се налази у Хашком трибуналу. Ми смо већ успоставили видео-конференцијску везу.

Да ли нас чује Хашки трибунал и сведок Стопарић Горан? Да ли има неког у Хашком трибуналу. Ја сам чула да је тамо извесна госпођа Јелена која ће директно да преводи и која тамо присутним у Хашком трибуналу преводи ово што се до сада дешавало овде.

Добар дан. Да ли је тамо госпођа Јелена?

ХАШКИ ТРИБУНАЛ-ГОСП.ЈЕЛЕНА: Добар дан. Ја сам ту, а и господин Robert Peru из Службе за жртве и сведоке ће потврдити идентификацију за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете претходно да нам се и ви представите, само ваше презиме, обзиром да ви преводите данас?

ХАШКИ ТРИБУНАЛ: Ја сам Јелена Будрић, службеник Секретаријата, али преводилац ће бити један од званичних преводилаца из службе за превођење, дакле не ја мени није професија превођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да поздравимо и господина Перја. Да ли је ту код вас сведок Стопарић Горан?

ХАШКИ ТРИБУНАЛ-ГОСПОДИН ПЕРИ: Добар дан и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли је ту сведок Стопарић Горан?

ХАШКИ ТРИБУНАЛ-ГОСПОДИН ПЕРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да нам потврдите да се ради о лицу које смо за данашњи претрес позвали као сведока?

ХАШКИ ТРИБУНАЛ-ГОСПОДИН ПЕРИ: Да, ја се зovem Роберт Пери, радим у Секретаријату у Одељењу за жртве и сведоке и потврђујем да је ово Горан Стопарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, наставићемо даље са саслушањем сведока. Господине Стопарићу, узећемо претходно ваше личне податке. Ви сте рођени 17. јануара 1968. године. Да ли је то тачно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име вашег оца?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Михајло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Рођен сам 17.01.1968. године, Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваше занимање?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Имам приватну фирму, бавим се приватним бизнисом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас обавестим да сам ја данас пре овог суђења обавила разговор са командиром Полицијске управе Шид и да породица вашег брата онако како је то тражено ужива све мере заштите и да је

она под сталним мерама опсервације и мерама заштите већ више година унатраг, тако да данас можете сасвим слободно да сведочите овде у овом поступку. Ми смо вас позвали да сведочите у поступку против оптуженог Ђукић Жељка, Медич Драгана, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивам вас сада да положите заклетву тако што ћете за мном понављати текст. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Позвали смо вас због догађаја из Подујева ако се сећате, из марта 1999. године. Да ли сте ви били тамо? Шта се тамо догодило и да ли знате и шта да нам кажете о активностима ових овде оптужених лица? Молим вас да сада несметано испричате све шта се догодило и касније ћемо вероватно морати сви да вам поставимо по неко питање. Молим вас претходно да вас упозорим. Ми смо вам уз овај позив за сведочење послали коверат један у коме се налази псеудоним сведока који је овде у поступку, зовемо га П-1, ви сте добили његово име и презиме, молим вас да се користите искључиво тим псеудонимом П-1 ако будете говорили о том лицу. Да ли то разумете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да прочитао сам ваш допис, да знам, упознао сам. Не знам одакле хоћете да почнем. Да почнем од самог доласка у Пролом Бању или од доласка већ у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да почнете само о томе да ли сте ви некада негде и коме и када причали било шта о овом догађају и да ли сте давали неке изјаве и којим поводом је то било?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја сам сведочио пред домаћим судом два пута поводом овог догађаја. Једном сам сведочио, то је био процес против Саше Цвјетана и П-1 у Београду, а један процес је био у Прокупљу чини ми се. Поводом овог догађаја сам сведочио и у два наврата у Хашком трибуналу. Први је био против Милутиновића и других и други је био случај Властимир Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Сада када причате о овоме почните од тога заправо како сте се ви ангажовали за одлазак на Косово и како су се остала лица ангажовала за јединицу, у којој сте јединици били и шта се све ту одвијало?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па непосредно пред НАТО агресије смо сазнали да се јединица окупља и да ће бити упућена на Косово. Наиме, командант Медић Слободан је лично обилазио, дошао у град Шид и мене је лично посетио као и ја мислим већину осталих чланова јединице. Рекао је када и где ћемо се окупити и на тај начин смо се груписали. У самом граду Шиду је највећи део тих добровољаца се пријавило. Кренули смо ја мислим из центра града ка Новом Саду. Ја нисам апсолутно сигуран али мислим да су кренула три аутобуса. У Нови Сад смо стигли испред улице Шандора Петефија испред куће команданта Медића, ту нас је чекао одређен број људи који су се тамо окупили и одатле смо кренули ка Београду с тим што смо требали преко Руме још неке борце покупити успут. Значи, мислим да је било три аутобуса али се напунило само у два. Није било довољно људи за три аутобуса тако да је један аутобус враћен, а ми смо кренули даље ка Београду. Ја мислим да је то негде у околини Бубањ Потока, али ја нисам апсолутно уверен смо на некој пољани добили опрему без оружја, значи униформе, чизме и све остале војничке потребе и нисмо их одмах облачили ја мислим. Неки можда јесу у аутобусу али мислим да је било наређење да их не облачимо због НАТО-а да би НАТО стекао утисак да у аутобусу се возе цивили а не оружана лица и војска. Испред нас је ишао цип командантов и у другом возилу је био Милан Милановић Мргуд који нас је пратио до, спровео нас је до Пролом Бање. У Пролом Бањи смо добили кључеве од соба паушално, значи ко је с ким хтео у собу и сместили смо се. Потом смо добили лично наоружање и муницију, то су биле аутоматске пушке М-70, њих смо одконзервирали пошто су биле нове и јако конзервиране, с тим што смо за једну групу људи која је закаснила и није дошла чистили остали део наоружања када они се придруже да имају већ очишћено наоружање.

Покушали смо, пошто смо видели да има много, како да их назовем, нових људи који никад нису били у рату, покушали смо мало објаснити како се поступа у градској борби, значи курс од неколико часова. Сами увидите колико може да се научи за неколико часова. То смо обављали ја, Томић Милован и још неколико војника.

Ми у том моменту, ја лично нисам знао где ћемо дејствовати на Косову. Ја нисам знао до пред само Подујево да идемо у Подујево. Можда је неко и знао но ја нисам. У том моменту, значи још увек говорим о Пролом Бањи, ја се не сећам да смо устројили јединицу у смислу командири водова, командири одељења и као и обично увек смо имали извиђачки вод. Ја мислим због неке експресности и журбе да од тога ништа није било. Ја верујем да ја чак нисам знао ни ко ми је командир ако сам имао командира водова.

Други пут кад смо ишли на терен ћу вам то описати, то је било много организованије.

Ја не сећам се у колико сати смо ми дошли у сам град Подујево, али смо се негде у околини полицијске станице зауставили, неко време седели у аутобусима, потом изашли из аутобуса јер је дошло усмено наређење да уђемо у ту улицу и да покушамо да нађемо смештај у неким од празних кућа због тога што тога дана нећемо учествовати у никаквим акцијама или борбеним дејствима него само да преноћимо до ујутру, док се ујутру то не организује. У Подујеву смо затекли активни састав специјалне антитерористичке јединице коју да нагласим ми тада нисмо познавали чланове активног састава САЈ-а него тад упознајемо припадника ПП и других полицајаца, значи биле су и униформе НАТО обрасца и биле су униформе специфичне за тадашњу нашу југословенску полицију плаво маскирне, не знам како да вам то опишем. Војнике ЈНА тада ту нисам видео, значи све су били полицајци из разних састава по мени.

Ја лично са групом својих пријатеља војника сам тражио исто тако неки смештај, адекватну кућу и прво сам био у једној кући, није ми се свидела, није нам се свидела па сам онда ушао у кућу у чијем дворишту се тај инцидент десио. Међутим, у тој кући су већ били други војници и други полицајци. Не знам колико сам се задржао у обиласку тих просторија. Ја сам обилазио просторије у те куће само на првом спрату, тамо лево од мене је била још једна кућа која је имала два спрата али ја тамо нисам се пењао. У једном моменту из другог дела дворишта, тај део дворишта је ограђен једном жичаном оградом која је већ била сломљена, значи уништена пре нас али је видно да је ту била жичана ограда. Значи, не из тог дворишта него из суседног дворишта неколико наших припадника и још неко с њима вероватно од других полицајаца, но ја се не сећам, доводе групу цивила, прелазе ту жичану ограду и буквално стају одмах ту до нас. У том моменту ја нисам бројао те цивиле и те људе, но видео сам да су жене и деца и један старији мушкарац, не могу да проценим колико је имао година, но изгледао је по мени више од 60 година. Групу је, уверен сам да је Саша Цвјетан био у групи која је доводила те људе, сад ко још с њим ја нисам упамтио. Морам да вам кажем да ја до тада никада нисам ни знао Сашу Цвјетана, први пут сам га тада у хотелу у Пролом Бањи и упознао, исто тако и П-1 ни њега до тада никад нисам видео у животу, тада сам га први пут упознао.

Ту су почели да претресају тог човека. По мом мишљењу је Миодраг Шолаја њему ноге претресао. Ја сам му и Шића рекли пусти не треба их претресати. Мислим да се он тога сећа. Жене, сигурно јесте још неко претресао али ја не могу именовати, тако да то је прекинуто. Ја не могу сада, највероватније ћу се ја свега тога боље сетити када ви будете постављали питања за неке ствари, подсетите ме нечега, а ја сада просто тако покушавам овог момента да испричам на брзину све чега се сада сећам.

После тога, значи одлучује се да их пустимо на улицу. Логично је, не могу ако смо већ, ако ће неко од наших војника спавати у том објекту не могу спавати са тим цивилима, мада ти цивили нису из те куће, можда они и јесу али нису пронађени у тој кући него су доведени из друге куће. Пуштамо их на улицу и у кућама у лево од нас у правцу полицијске станице с претпоставком

тамо се налазе више официри па и наш командант вероватно мада ми немамо визуелни контакт с њим, не видимо га са тог места из простог разлога што вероватно они знају шта ће радити с цивилима и где ће их упутити. Ја лично нисам знао нити сам добио било какву инструкцију. Међутим, негде на пола пута отприлике до тамо неког ћошка којег ја видим, рецимо 50 метара да су успели да прођу од нас да оду од нас тамо је један полицајац гласно викао «шта изводите», ја ћу покушати сада да га цитирам, мада можда неће бити дословце тачно али у том смислу се сећам – «шта изводите то на улице, враћајте то у куће, сутра кад се крене крене, ко се затекне затекне», мислим тим речима. Значи, јако гласно да сам чак то и ја чуо. Оне жене се окрећу, вероватно су оне разумеле српски језик и враћају се назад, с тим што су тамо издвојили једног човека, тог једног јединственог мушкарца који је био и те жене се поново враћају и долазе до мене. Ја стојим на вратима или како да је назовемо капији, мада је тај улаз специфичан, ми га у Срему зовемо амфор, то ја мислим да је немачка реч али значи то је један улаз који изгледа као тунел, значи да има објекат изнад себе горе и оне пролазе жене кроз тај пролаз и поново одлазе у оно двориште одакле су изашли. Ту са мном је био, било је ту подоста људи на улици али оно што се ја сећам да је поред мене, ја сам имао разговор са тим, Томић Милован је био са мном и мислим да је био Цекић Небојша. Ми смо почели разговарати у том смислу да је бесмислено да узмемо ту кућу за преноћиште зато што ту већ има цивила и боље да преко пута потражимо једну кућу. Сматрао сам да на тој страни можда и нема цивила. Међутим, ми нисмо стигли да одреагујемо, значи одмах после једне минуте по мени се чула несређена рафална паљба из неколико аутоматских пушака. Ја сам одмах схватио, наине ја сам врло дуго био у борбеним дејствима и пре Косова тако да имам знања и да могу да схватим када неко пуца на нас а када то неко с наше стране пуца. Одмах сам схватио по интонацији рафала да то из тог дворишта пуцају моји припадници, наши, да их тако назовем. Истог момента сам покушао одмах тамо да одем, међутим Томић Милован ме ухвати за руку пошто је и он човек схватио као и ја, слутили смо да су највероватније пуцали у ту жену и децу. Он ме је ухватио за руку и добро се сећам каже - «Стани будало нећеш ваљда прљати руке». У том, значи то је сад колико је трајало то дуго ја сам успео да дођем до угла и бацим, како бих то казао, рекао поглед тамо. Видео сам ја, мада су их стрељали на самом углу те куће, тешко је то видети, али сам погледом схватио да су највероватније стрељани. Тада су почели сви да излазе. Ја не знам да ли је у том дворишту неко наредио или не, мој утисак да су људи, велики је број људи видео само стрељање, ја знам али то је тешко да ће ко да каже. Ја мислим да су сви људи самоиницијативно почели излазити из дворишта и постројавати се, не постројавати се него груписати се на улици. Касније је извршено постројавање. Између осталих су неки и од оптужених излазили и Медић Драган је изашао из тог дворишта, изашао је Цвјетан, П-1, овога Ђукић Жељка ја се уопште не сећам ни да сам га видео у том дворишту али можда је и био ја не знам, не сећам се мада је он маркантан човек, упамтио бих. Не сећам се да ли сам га у том моменту видео да излази из дворишта. Ја мислим

да је он већ био на улици, али није ни битно, можда ће ме неко неким питањем подсетити на нешто.

Значи, изашли смо сви из тог дворишта. Да, у том изласку ја сам приметио да је овај Цвјетан Саша је мењао оквир, Боројевић Драган је мењао оквир на пушци, П-1 нисам видео, он је тамо међу задњима. Значи, неколико тих војника је мења оквир на пушци. Ја у том моменту нисам ништа размишљао нити сам после помислио па највероватније су онда они и пуцали. На улици долази Симовић Зоран, звани Тутинац и још неки официри али пре њих долазе активни састав САЈ-а. Сећам се једног веома високог и маркантног човека, мислим да је у рукама носио пушко-митраљез М-84. Тај човек је био толико бесан, викао је треба стрелјати, побити ко је то урадио и они су тамо ушли већ да пруже помоћ или да виде, ја не знам да ли неко има жив у том моменту. Постројени смо, долази Тутинац и са врло тешким речима је осуо паљбу на нас. Значи, рекао је човек – «стоко, свиње, багро, с вама се радити не може, седајте у аутобусе». У том моменту су се ту аутобуси појавили и ми смо сели у аутобусе па су нас вратили у Пролом Бању.

У аутобусу је био тајац. Сећам се Ђукића, значи Ђукић Жељко је седео напред и ја сам ту близу седео одмах. Ђукић Жељко је реаговао у мом аутобусу, у оном другом аутобусу не знам, али у мом аутобусу он је најоштрије реаговао и први. Он је рекао, не би требало да се изражавам на суду, али он је рекао – «пичка му матерна ко је то могао да уради, па ја имам децу». Да ли је негде на средини аутобуса Медић Драган је устао «ћути Брко ја сам па шта» и то се на томе завршило. У једној муклој тишини смо отишли до Пролом Бање. У Пролом Бању испред самог хотела смо поново постројени али овај пут је постројавање извршио Медић Слободан, одржао нам је неки смирујући говор. Тад се десила једна врста пучизма. Неки људи су аутоматски тражили да иду кући, нису хтели да остану, сматрали су да нису дошли ту да убијају децу и ту је значи тај пучизам се десио и због тога је Медић одржао тај говор али свеједно једна група људи се моментално раздужила и отишла кући.

То сам оно ето, надам се да ћете ми постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако је то онако у главним цртама оно чега се сећате, вратићу вас на на почетак за сада и када кажете да вас је командант јединице Медић Слободан позвао и да је он тако позивао стару јединицу да ли сте ви некога позвали да се прикључи да дође у ту јединицу, такву једну што смо овде чули?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могу ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да тачно је и ја сам информисао неке људе а и неки су се људи мени пријављивали јер кад су сазнали за тако нешто долазили су код мене и ја сам направио спискове а тај списак сам дао Пери Петрашевићу јер Пера Петрашевић је сакупио сва имена оних људи који су изразили жељу да иду на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам каже оптужени Шолаја, Миодраг Шолаја да сте управо ви њега позвали да се прикључи јединици јер се са вама познавао, дружио итд.?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не одричем. Миодраг Шолаја је један добар дечко био. Игром случаја нажалост од малих ногу, још од незрелих доба је он учесник рата. Ја верујем да сам га ја алармирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ово време?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али не сећам се. Не само њега него још неке сигурно, али међу њима ја не видим зашто не и Миодраг Шолаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми у то време како је изгледао Миодраг Шолаја?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Миодраг Шолаја је млад. Ја тачно не знам колико је њему година и ја њему да вам будем искрен нисам знао ни да се он зове Миодраг Шолаја, то сам касније знао, ја сам га увек звао Зицко. Он је младолико изгледао, увек је изгледао млађе него што има година по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био млађи од других у јединици, један од млађих?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да ли је он био најмлађи, али могуће да је био и најмлађи, ја нисам апсолутно уверен јер нисам тада ја водио, то би најбоље можда било питати неког другог сведока који је спискове водио са датумима рођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Реците ми када сте задуживали униформу да ли је саставни део униформе био и борбени прслук, да ли сте то можда задужили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко носио борбени прслук? Да ли је имао неко борбени прслук?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ко је имао у приватном поседу од раније понео је своје а неко је понео и своје панцире. Ево П-1 на пример је понео панцир прслук, а панцир прслук није добио од људи који су делили нам тада опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од овде оптужених да ли је неко можда имао борбени прслук да ли сте то приметили када су обукли униформе, кад сте већ дошли у Подујево?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Требао би да је имао Медић Драган, он је имао комплетну опрему, њему чак није ни било потребно да узима ту нову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули причу да је Боројевић Драган имао борбени прслук?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја се не сећам, он јесте имао борбени прслук али то на другом терену ја знам да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, управо овом приликом.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А први пут на првом том терену кад се тај инцидент десио ја не могу потврдити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође смо чули причу да је Медић Драган имао неки НАТО џемпер?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па Медић Драган је имао најбољу опрему, он годинама то купује по «арми» шоповима и имао је и НАТО џемпер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли знате како је стигло оружје и ко је возио оружје?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Оружје је било у камиону и тај камион је нас пратио до Пролом Бање, а у Пролом Бањи нам је из тог камиона оружје подељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је возила милиција, војска, ко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја мислим да је камион био полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Ђукић Жељко.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мислим он је могао да изгледа као војни, али таблице ја мислим да је имао полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем вам због тога што оптужени Ђукић Жељко каже да се тај возач уплашио и да је он возио камион, а да му је друштво правио Сарап Драган, звани Сарма, међутим Сарап Драган се тога не сећа.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја знам да је Ђукић Жељко шофер, ја чак мислим да он је имао и своје приватне камионе, али ја значи ја сам седео у аутобусу кад сам путовао за Пролом Бању тако да нисам могао да видим ко вози аутобус. Ако то Ђукић Жељко каже онда је то вероватно тако и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми који је то датум када сте ви кренули уопште у Пролом Бању? Да ли је почело бомбардовање или није?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Бомбардовање је било, бомбардовање је већ трајало и кад смо ми путовали за Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте дана били у Пролом Бањи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја се не сећам, врло кратко два дана, можда три, не знам. Не, то пре одласка у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пре одласка?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: После доласка остали смо још неко време у Пролом Бањи ишчекујући нове задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када сте задуживали оружје на који начин сте то вршили, да ли сте давали податке, да ли је неко уписао број оружја, да ли је ту било неких спискова?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, оружје је делио Манојловић Срђан а помагао му је његов син Манојловић али сам му име заборавио и тада сам и први пут исто његовог сина видео у животу, значи раније га нисам знао. Он му је помагао и ја не сећам се да је Манојловић правио спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико се није потписивао, ничији подаци нису узети нити број оружја?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам, значи за себе тврдим да нисам, али верујем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се све оружје делило на том истом месту или су неки командири узимали сандуке са оружјем па делили накнадно својим припадницима у одељењу или воду?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја лично сам пушку добио од Манојловић Срђана, а касније су неки људи донели вишак оружја који су тражили да сви очистимо за неку другу будућу групу људи која је требала да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми у погледу муниције колико сте задуживали и на који начин – ко је колико хтео или је то био неки одређени број?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, ја сам шкорпионе делио на искусне, мање искусне и уопште неискусне. Ми у том броју подразумевам и себе, ми искусни никад нисмо узимали више од борбеног комплета. Борбени комплет је 150 метака, а други можда је неко узео и више, мање није, значи то не знам. За себе знам да нема потребе да узмем више од борбеног комплета и нисам узимао више од борбеног комплета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ту у Пролом Бањи када кажете да сте обучавали ове нове припаднике како се улази итд. који нису били раније у ратним операцијама, да ли је ту било још нешто организовано, шишање, бријање, да ли је то нешто било наређено да се обави?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па да добро сте ме подсетили. И ја сам се у холу хотела ошишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било обавезно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја мислим да јесте, то је једна основна ствар војничке хигијене ошишати се. Можда је неко био привилегован па није али ја се не сећам. Ја јесам и то нисам сматрао, то бих урадио и без наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се сви оптужени од ових наших овде оптужених ошишали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не знам ако идемо по дисциплини значи Шолаја је сигурно зато што је он био дисциплинован, Боројевић ја се не сећам, а једини ако се није за кога претпостављам да се можда није ошишао то је могао бити Медић Драган, али то ја не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви уопште сећате како је Медић Драган изгледао у то доба?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он је имао дужу косу, он је често носио дужу косу, али ја се не могу сад сетити да ли је у том моменту тада имао исто јако дугу косу или мало краћу. Ја га се сећам и са дужом косом а исто тако се сећам и без косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко браду или бркове?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па имао је и браду и бркове у животу, али тада ја не могу да се сетим. Ја сада не могу да се сетим да ли је он тако изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужени Ђукић Жељко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ђукић Жељко крупан, маркантан, смешан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брада, бркови?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па имао је браду да. Да ли је касније обријао ја не знам али имао је браду, мислим да је имао. Морам да вас упозорим да ја с Ђукић Жељком се нисам дружио, ми у истом граду живимо, али ја сам га знао оно из виђења, ја с њим до Косова никад ни кафу нисам попио, тако да не треба од мене очекивати за неког кога јако добро не познам да сам обратио пажњу, упамтио неку гримасу или бркове или браду, не сећам се, мислим да је имао бркове али опет не знам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић Драгана јесте ли познавали од раније или сте њега тад упознали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не. Боројевић Драгана сам познавао од раније, он је стари припадник шкорпиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је он изгледао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па војнички како да кажем, војнички изглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па то значи адекватно носи униформу, није раскопчан, ошишан и обријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажу неки овде утегнут, атлетски грађен.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Но, он је спортски грађен човек, велике физичке снаге, није много висок али је спортски тип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ви кажете да је командант држао неки говор. Хтели сте нешто да додате за Боројевића? Не?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је командант држао говор ту у Пролом Бањи. Шта је он рекао у том говору?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па не могу све дословце да цитирам. Он је рекао шта су они мислили, рат је, неко мора и да настрада, у том смислу. Ја сам га схватио да покушава да смири ситуацију пучизма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам вас пре поласка за Подујево да ли је он ту рекао нешто у смислу ко хоће да краде, ко хоће да пали, да убија итд., да се врати одмах, да се тамо брани Србија, пре поласка у Подујево? Да ли је ту држао неки говор, шта је суштина тог говора била?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ја морам да вам кажем да се ја тог говора не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко други постројавао од активне полиције или активне војске или вам држао говор?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Једном када смо одлазили са Пролом Бање у Београд је дошао командант Жељко Трајковић и он је неки краћи говор одржао у смислу захвалио нам се на учешћу, сад идете један извесни период да се одморите, бићете потом позвани. Ја сам, да вам будем искрен, чисто сумњао да ће нас позвати, али кад смо дошли у Београд у неки објекат и кад сам видео да нам нису узели униформе онда сам и помислио можда нас чак и врате назад јер нам нису одузели униформе, нисмо их раздужили сем оружја, униформе смо задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте ви то били онда за то време у резервном саставу полиције, активном саставу полиције или сте били онако сами за себе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ми не можемо, како у активни. У активни састав полиције су само активисти, значи људи који су завршили средње полицијске школе и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не, ми смо били официјално резервни састав МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ви то саставни?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја могу. Извините, ако желите да вам сада предочим један докуменат који је, значи после Косова сам награђен од министра Унутрашњих послова Влајка Стојиљковића дукатом манастира Хиландара и ту црно на бело пише моја улога у МУП-у Србије. Ако желите могу вам то показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо документ у коме стоји да је јединица шкорпиони била у резервном саставу САЈ-а. Рећићете ми због тога, је л' тако, тако нама бар званични документи кажу овде?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, али ја имам један документ где ме министар Влајко Стојиљковић награђује за показану храброст и високи професионализам на сузбијању тероризма на Косову у Метохији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је због оног рањавања?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И ту пише. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да нам фотокопију тога службеним путем, ту преко Хашког трибунала пошаљете. Хоћете ли да ми кажете ко вас је то пратио све до Косова још једном од Београда?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не од Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Милан Милановић, њега често зову Мргуд, он је већ чекао у Новом Саду у Боциној кући и одатле нас је спровео све до Пролом Бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у Боциној кући, у кући је био, ту вас је чакао, тако ја разумем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да. Ја сам га наиме видео њега и његово возило и шофера испред куће Медић Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тутинац да ли вас је спроводио негде од Пролом Бање до Подујева?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па то не знам ко је од Пролом Бање до Подујева, вероватно неко из МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант био у аутобусу или у ципу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја мислим да је био у свом ципу али не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми када сте стигли у Подујево за то време док сте чекали да кренете у куће да се сместите колико је то трајало?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја мислим не више од пола сата, неки су и раније самоиницијативно изашли из аутобуса. Ја не могу сад тачно да прецизирам колико је времена прошло док нисмо официјално сазнали да треба да тражимо смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то официјално сазнали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па неко је пренео, неко је то пренео нама али ја овог момента се не сећам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели можда тамо и да ли знате ко је то извесни Спасоје Вулевић, звани Вук, да ли је он долазио можда ту? Да ли је он ишао с неким пратиоцима до куће?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Човек под никнејмом Вук то би требао да је активни припадник специјалне антитерористичке јединице. Наиме, припадници специјалне антитерористичке јединице после обуке сви добијају код нејм, то значи неки никнејм тако да неко има «Стрела», неко «Вук», али тај човек сећам се тог човека под Вук и сећам га се касније преко средстава везе сам често слушао то име. Мислим да је тај човек и направио велику галаму због тог случаја, инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао до аутобуса и да је он повео одређен број припадника јединице и показао кућу у коју треба да се уђе? Зато вас питам за њега.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, је ли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могуће. Ја сам само рекао да је неко пренео а ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, да ли сте ви за то време када сте дошли ушли на Косово ту у граду док сте седели чекали било кад пре ових цивила видели неке друге људе на улици? Да ли је било цивила, да ли је било људи или ван града? Шта сте ви уопште чули где су ти људи ако их није било?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам поред ових цивила који су пострадали видео сам још једну жену са две торбе у рукама, али улицом иде у пратњи полиције али сам схватио да је она Српкиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ван града на неким ливадама, пољанама, на путу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па чекајте, ја се налазим у улици у насељеном месту, ја ливаде не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ван града кад сте долазили или када сте се враћали, неки људи нам то описују на раскрсници групе људи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: На једном месту да видео сам групу, претпостављам Албанаца који у збегу одлазе, али ја вам сада овог момента не могу рећи да ли је то било први пут тада или је то било други пут на Косову. У сваком случају имам ту слику пред собом али ја не могу да будем прецизан да ли је то било у моменту пре Подујева или касније кад смо отишли на други терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми молим вас док сте чекали ту у аутобусу пре него што сте кренули у куће, да ли је било у околини негде у вашој близини неких радњи, неких продавница, како је то изгледало, како је град изгледао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па била је нека ја претпостављам, ја нисам улазио у продавнице, али претпостављам да је била продавница јер су неки наши војници донели фалсификат цигарете «марлборо» и још неке. Ја претпостављам да су они те цигарете из неке продавнице узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко да ли је уносио неке веће кутије у аутобус, неку можда с техничком робом и тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Добро, јавна је тајна да је крађе било. Да било је и у аутобусу неких техничких ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то уносило пре овог догађаја или после?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја морам вас да известим, ја сам се сада сетио а заборавио сам да вам кажем, тада кад смо ми постројени после стрељања тих жена и деце, кад нас је Тутинац, извините на изразу, с ногом у гузицу вратио у Пролом Бању, један наш вод је остао сву ноћ у Подујеву а да ми нисмо знали за то. Тај вод је враћен тек сутрадан неким камионом у Пролом Бању. Ево то сам се сетио и од тих неки војници су донели мало и техничких ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова група у којој сте ви били ови аутобуси када су се уносиле те ствари у аутобусе, пре него што сте кренули да тражите куће или после овог догађаја?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, хоћу да вам кажем да сам ја у једном моменту, значи паркиране аутобусе испред Пролом Бање после инцидента, ми смо још неко време остали у Пролом Бањи, значи ја сам видео када је шофер отварао бункере и гледао сам тамо неке техничке машине или шта ли су то, ја претпостављам да их је сам шофер украо, а значи ја сам већ њих упаковане у аутобусу видео и морам да кажем кад смо се враћали у Србију ноћу сам видео кад неки људи излазе у Руми и износе веће кутије нешто упаковано али ја не знам ко је власник тога, ко је то узео. Значи, јавна је тајна да је тзв. ратног плена било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Нама кажу овде неки сведоци, између осталог каже нам и један возач да је он отворио пртљажник а да су припадници јединице уносили кутије са техничком робом. Неки сведоци кажу да су чак и возачи узимали те кутије са техничком робом, све то паковали у аутобусе зато вас питам да ли сте можда ви тако нешто видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја сам вам рекао да сам видео у Пролом Бањи после, ја нисам видео када је узето тамо али ја сам претпоставио да је један од тих возача имао неки свој део тога те робе тамо. И на крају-крајева нико ништа не може да натовари на аутобус без благослов возача, сложићете се са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми док сте седели у аутобусу и чекали да ли се чула нека пуцњава можда?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали информацију да ли у граду има цивила?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја морам да кажем да нама нико није одржао брифинг да би нас увео у опште стање, можемо само да претпостављамо. Ја сам, не знам зашто, претпоставио да је пола града ми контролишемо, значи српске снаге, а пола града још не контролишемо и претпостављам да онда има и цивила и претпостављао сам да има и УЧК, али ја сам се врло кратко задржао у Подујеву да бих ја могао донети неке закључке. Цивиле сам видео, нажалост УЧК нисам, али тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Један сведок овде каже да је међутим чуо да је град празан, да ви ту треба да се сместите и да се одморите и да од сутра кренете да радите села па вас због тога питам да ли је било неке информације да ли има цивила или нема?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам имао информације али с обзиром да се инцидент десио цивила је било и морам да кажем добро сте ме подсетили часни суде, значи далеко низ улицу гледајући на једној раскрсници која је далеко негде од нас до километар ми смо видели покрете цивила, не у великим бројевима један по два али цивили. Значи, пре него што смо пошли гледати објекте где ћемо преноћити, ја лично сам видео цивиле, али далеко од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када кренете тада да тражите смештај, да тражите куће шта вам је речено у које куће требате да уђете? Како да одаберете кућу у коју ћете ући?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мени нико ништа није рекао, вероватно по свом нахођењу, ја не схватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли добили информације да су куће празне или не?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите, ја сам схватио тако да је та улица, војнички речено, очишћена, значи да у њој нема цивила и да ту сваку кућу коју изабереш биће безбедна само треба гледати да није оштећена да не прокишњава по мени. Ја нисам знао да ту има цивила. Ја сам претпоставио чим нам одређују ту улицу да у тој улици ми се не можемо сталтнути са цивилима. Међутим, цивиле морам вам рећи нису из те улице него су доведени преко дворишта из другог сектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, да ли су куће неке биле обележене белим платном или белим пешкиром било српске, било слободне, било заузете, тако нешто смо овде чули?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, ја сам ту информацију прочитао на интернету, био сам забезекнут. Ја нисам видео беле пешкире нити чуо то, ако је било не значи да сам ја свемогућ да све видим, можда је и било ја не знам за то. Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте тада када сте кренули у куће кренули у некој групи са неким осим Цекића и Томића да ли сте тада видели овде оптужене?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Када смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из аутобуса у куће да заузмете куће?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите, много људи све сам и њих видео највероватније, али морам да вам кажем да ми имамо већ из ранијих борбених искустава сваки од нас већ има своје контакте и ми обично ако би ишли у акције увек су то људи који се од раније знају тако да у том моменту ја и Шића се и тај Цекић већ удружујемо и ми и не планирамо бити раздељени у другим водовима, значи ми смо заједно и заједно ћемо и деловати, а Ђукића сам упознао вероватно га и видео у том Подујеву несретном али ја нисам сво време пратио њихова кретања али за ова два човека могу да кажем зато што смо ми фактички нон стоп заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због тога што је овде био Цекић Небојша пре вас ако причамо о истом човеку, је л' то човек који је из Ниша?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Цекић Небојша, Орашачка 5-а, Ниш, Насеље Дурлан да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Томић Милован је његов кум, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, они су кумови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић Небојша каже да се од аутобуса није померао, да нигде није ишао, а вас је ту причу да је ишао са својим кумом Томићем и са вама до неке куће уопште овде није споменуо када је био прошлог месеца колико се ја сећам?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, Цекић Небојша се исто не сећа, ја га не кривим ви и сами знате зашто је то тако, значи чим је Медић Слободан у Пролом Бањи кад смо враћени у Пролом Бању чим је одржао тај говор и говорим вам о том тзв. пучизму који се дешавао, Цекић Небојша и његов друг из Ниша, наиме његов комшија је дао мени и Томићу пушку и рекао «ево вам моја пушка и вратите је команданту Боци, ја нисам дошао овде децу да убијам» и он је са својим о свом трошку, пошто то није далеко до Ниша одмах напустио и отишао. Значи, пушку није хтео сам да преда него је дао мени и Шићи, а нас је кривио зато што смо ми већ дошли у Пролом Бању он није био ту а ми смо га, ја и Томић позвали телефоном да нам се прикључи и он је рекао нама «зар сте ви мене звали да ту децу убијамо». Он се исто тога није сетио али ја му не замерам, ја знам из којих разлога није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из којих разлога?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Све ми то знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то разлози?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па из страха, наиме Цекић Небојша има троје деце. Он је самохрани отац био дуго времена не знам да ли је сад опет ожењен. Он не може да ризикује баш превише, али у његово мишљење од свих «Шкорпиона» ја ћу вам рећи једино такво мишљење јавно је имао Цекић Небојша и код вас окр.Ђукић Жељко, значи јавно. А други су сви ћутали, барем не у мом присуству, ја нисам од других, али ово је било јавно значи Цекић Небојша даје пушку мени и Томићу каже вратите цењеном команданту ја нисам дошао овде децу да убијам. Ја, Цекић Небојша је један сјајан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а видите Ђукић Жељко каже супротно овоме што ви причате, он каже да је он био са Томић Милованом, Томић Милован такође каже да је он био са Ђукић Жељком, да су они били са Сарап Драганом ту у некој кући, Сарап Драгана пењали на терасу преко неке браве, кваке, у кућу која није могла да се отвори, изашли из тог дворишат и нашли се на улици ту и разговарали, залегли и Томић је чак и залегао кад је била пуцњава и тако даље, то није ова прича коју ви причате.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја вам могу врло јасно то објаснити, за Сарапа не знам мада сам ту исту сторију, ту причу о томе како је он оставио пушку и ушао кроз прозор у неку кућу чуо од неког после, то само доказује највероватније његов мотив доласка на ратиште. Хоћу ово да вам кажем значи Томић Милована сви познају, он је једна како би рекао легендарна личност у тим «Шкорпионима», човек изузетне храбрости и њега сви знају и ви можете сада рећи или Ђукић Жељко, ја и Ђукић Жељко се до тада лично не познајемо

мада живимо у истом граду и ми сви својатамо Томић Милована и ја уопште не кажем да је немогуће да је Ђукић Жељко био у близини док сам и ја био са Томић Милованом, једноставно ја Ђукића не памтим, али Томића памтим, ја мислим да сте разумели шта хоћу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евентуално ћемо вас питати после да нам поново све то мало детаљније објасните, који је надимак још Томић миловану званом Шића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите на другом терену смо га звали радио везом Муса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оно у Босни, Муса? Је ли и раније било Муса?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја и он смо без «Шкорпиона» провели доста времена у Босни, понекад смо га звали и Муса да. Ја сам га обично звано Шића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате он каже да му је то надимак од малих ногу зато вас питам, Муса?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не знам за Муса да ли је од малих ногу, могуће, али било је исто тако и Шића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кажите ми да ли видите Боројевић Драгана кад крећете у ове куће?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нисам вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете у ове куће да тражите и тако даље, идете из аутобуса, да ли видите Боројевић Драгана?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он је изашао из дворишта као и доста људи још после инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мада су неки, видите наике ми смо у Пролом Бањи после тога инцидента сви нешто истраживали не би ли сазнали ко је то, онај ко није, ко је знао ћутао је. Хоћу да вам кажем да се одмах после инцидента у исту собу, у један апартман горе преселио Цвјетан Саша и П-1, одмах заједно. Ми на крају крајева хоћу ово да вам кажем, ја имам сазнања да су у стрељању тих значи тамо, то нису моја само сазнања него многи су то препричавали у Пролом Бањи, су да је у томе учествовао П-1, Цвјетан Саша, овај Медић и Боројевић и за других ја ако је био евентуално још један, ја немам никакво никога ништа не знам. С тим што сам исто тако чуо да постоји могућност да је и овај Боројевић имао учешћа у неком издвајању неке жене, мада ја не знам, први пут то нисам ни приметио ни ништа али сам чуо од других војника да је он издвојио неку жену кад су оне изведене на улицу да је нека остала тамо жена, но ја то нисам знао али сам чуо од других наших «Шкорпиона» ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели овога сведока П-1 тада како иде и тражи куће или сте га видели тек кад излази из дворишта?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: После пуцњаве када је излазио из дворишта, видео сам га, он је међу последњима изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели можда Рајка Олујића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, Рајка Олујића, Рајко Олујић је наине први и почео свој вод сабирати и постројавати, а у његовом воду су били и П-1 и Цвјетан Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још овако, да ли сте ви можда чули претходно када је та тај човек старији изведен на улицу, једини мушкарац кога ви описујете, да ли сте видели шта се са њим догодило и да ли сте можда чули неку пуцњаву ту на улици пре ове рафалне пуцњаве у дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он је, ја лично нисам видео, али знам да је убијен у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле знате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И то да је убијен из пушкомитраљеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ви то знате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Веома тешког оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Одмах ту на улици разни полицајци, људи су одмах то рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја наине нисам улазио у ту кафану, али знам да је тај човек убијен из пушкомитраљеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када су ти цивили доведени ту у двориште, преко жичане ограде и тако даље, како све то описујете, осим Миодрага Шолаје да ли их је неко претерсао и да ли је он претресао све или само то једно лице?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Он је ноге претресао томе мушкарцу и ја и Томић, а ја сам уверен апсолутно да смо га прекинули у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић не каже да га је прекинуо?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мада видите логично је сасвим, он није ништа погрешно, жене није претресао, али мушкарац мора да се претресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је претресао децу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Зато што постојала је могућност да он има оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу да вас питам, ко је претресао децу? Ко је претресао децу то вас питам?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не знам, пазите то је група људи и «Шкорпиона» и других полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по вама ту других полицајаца, је ли то САЈ или ови локални полицајци или ПЈП, ко је ту био?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи кад кажем других полицајаца у том дворишту, ја сам видео по мени, мада то не мора бити апсолутно тачно давно је било, али неколико униформа плаве маскирне боје, на улици је њих много више, значи у том дворишту у моменту кад смо се сусрели са цивилима нема активног састава САЈ-а, нажалост да је један само био то се не би десило највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било локалних полицајаца или ПЈП?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па били су локални полицајци, ПЈП је обично, не обично уверен сам имао исто тако униформу НАТО обрасца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама кажу овде деца која су преживела овај масакр да су и они чак претресани, да су једном детету из цепа извађени кликери и бачени ту, ви сте међутим видели сао Шолаја Миодрага да претреса ноге и ви сте га у томе спречили са претресањем се све завршило је ли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите када би ја имао могућност да вам то скицирам, онда би ви вероватно, и показао место где сам ја стао, ви би вероватно схватили зашто ја не видим сву групу људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели сву групу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите, они су на једном ћошку гурнути у један ћошак, вањски ћошак разумете шта хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И ако стоје на том ћошку једни су са ове стране, једни са ове стране, ја не видим све, једноставно смо дошли до закључка да их треба извести, међутим касније ми говоре неки други војници да је ту једна жена издвојена и остала, да није ни изашла на улицу и да је у том учествовао Боројевић и још неко са њим, ја не знам. Значи ја вам говорим индиције које сам и ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам видео све, да ли још неко претреса. И мене је да вам будем искрен није бринуло да ли неки мени непознат полицајац претреса, ја сам сматрао да он има свог командира, мени је био битан кад сам видео Шолају да га зауставим у том, он је послушао и тако се и завршило после неких 3 до 4 минута после тога догађаја одлучено је да се жене са децом изведу на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците ми како онда када већ причате о том скицирању како изгледа то двориште када прођете кроз амфор односно пролаз, шта видите?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите улазиш у један визуелно велико двориште, међутим то двориште није све од једног имања, постоји жичана ограда. Постоји један мањи објект у којем сам ја био и ти цивили су на крају крајева и стрељани поред тог мањег објекта, који је продужетак тог амфора, значи идемо кроз амфор да би ушли у то двориште морамо мало скренути на лево и улазимо у двориште јер је испред нас зид, а зид је од тог следећег мањег објекта а на ивици тог са оне стране објекта су те жене и деца стрељани. Чак ту у близини где су жене и деца стрељане, на 5 метара од њих је била на земљи, на жељезним стубовима једна сателитска антена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам да ли је ту у том дворишту био неки зидани објект, али као нека шупа, да ли сте тако нешто видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Објект је зидан, сви су тамо објекти зидани и вероватно је била ту шупа да, али боље би знао да сам у њу ушао, но ја нисам у то ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било спратних кућа и колико?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па било је празних кућа, све те куће око нас су по мојој претпоставци празне, но неки трагови указују да су непосредно значи на 2 сата пре нашег доласка напустили кућу, ја те трагове могу да знам по топлоти шпорета и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када сте ушли у двориште, кретали у те куће, пре него што су дошли цивили, док су цивили ту пре него што су изведени на улицу, да ли сте видели неког од овде оптужених?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи пре него што су дошли цивили да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То сте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су дошли цивили пре него што су изведени на улицу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па већину сам видео, да виђао сам их, можда сам са некима од њих и разговарао у моменту док цивили нису доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када су доведени пре него што су изведени на улицу да ли сте видели неког од овде ове четворице оптужених?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја се сећам, видите лично видим предводи колону која доводи цивиле овај како се зове боже Цвјетан и П-1, ту је био и Медић, ту је био и Боројевић, ја једино се тог Ђукића сад не могу сетити да ли је био пре њих, када сам га видео, мада сам са њим разговарао у неколико момената, али верујте ми мислим да је и он био један поред мене и Томића и још ту неколико био је ту од старијих «Шкорпиона», али ја то нисам уверен, немојте ме држати за реч, мислим да је и он био један од предлагача да се та деца и жене изведу на улицу, али немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао на крају да се они изведу на улицу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја ћу сад покушати, ја ћу сад покушати да се сетим тачно, ја, Томић, претпостављам да је и Ђукић али нисам апсолутно уверен и био је како се он зове, још један командир вода раније је био заменик командира чете, заборавио сам име, мислим да смо ми, нас неколицина донели ајде да је назовемо одлуку да је најбоље да их пустимо на улицу и упутимо према офирима полиције. Они знају шта ће са њима. Ја сам уверен да није један човек донео одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Једноставно је то најлогичније и најприхваљивије решење било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можда у доношењу те одлуке учествовао и сведок П-1 тако што је рекао да се цивили изведу на улицу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: По мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је учествовао, каже Ђукић Жељко да је он рекао, каже Томић да је он рекао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите ја вам сад и набрајам једну групу људи која стоји пред вратима тог мањег објекта и размишља ша ће се десити, и шта треба са њима урадити. У тој групи ја сам набројао за људе за које

претпостављам да су били, значи Томић сигурно, ја, Ђукић претпостављам да је био јер и он је био командир или је требао да буде унапређен, ја не знам тачно али је он у ствари дошао у «Шкорпионе» са већ једном извесном репутацијом борца негде, ја нисам са њим никада био али он је имао већ неку репутацију неког човека коме се може веровати да, ја сам барем тако схватио његову појаву и на крају крајева то се и доказало, он јесте био командир вода. Ја вам не могу тачно рећи ко је мислим иако је Ђукић Жељко први изнео тај предлог, ништа чудно, ако је то урадио Томић исто ништа чудно, мада од свих нас Ђукић би и требао то први да уради јер ипак он је био једини међу нама колико се ја сећам сем Цекића ожењен и имао је велику фамилију, тако да он има већ, видите хоћу да вам кажем мени не треба знање Женевске конвенције да би донео одлуку да стрелјам неко дете, то мора да буде у теби ако ћеш то урадити. Нико, ја уверавам вас да ја уопште нисам посумњао да би та деца могла бити стрелјана и жене, ван памети је, нисам уопште помислио да то, на крају крајева у тој групи у том дворишту је био и Медић Драган који је командантов брат, ако је неко требао да штити интересе јединице и братове, онда је он требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте ви можда комуницирали са тим старијим човеком који се налазио у тој групи цивила? Нешто разговарали са њим?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У смислу кад сам рекао овоме увек му име, Шолаји да обустави претрес, можда сам тад и неку реч рекао том човеку, али ја видите не знам, могуће. А и питање да ли је он умео говорити и ја верујем да јесте старији, вероватно је умео српски говорити, но ја не сећам се да сам баш са њим комуницирао, можда са Шолајом јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели неке жене у тој групи, колико жена отприлике?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па било је доста жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви можда неку жену претресали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја никог нисам прстом дотакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћу вам шта каже опт.Ђукић Жељко за вас. Кажите овако «жену што је претресао, то је Стопарић Горан, лично је он претресао ту жену и врло се грубо према тој жени понашао и ја сам пришао и рекао да је остави и да оде, онда је касније од те жене отишао, ваљда је он схватио да он не сме жене дирати, па је отишао на тог човека. Он је тог човека исто дирао», мисли се на тог старијег човека. То каже Ђукић Жељко да сте ви радили, па затим у наставку свега тога он каже «ништа ми се није омакло, ја говорим о фотографији, о фотографији говорим лешевима где стоје», то су неке наше фотографије из списка, «ова жена је издвојена, није ту са тим лешевима, то хоћу да кажем да није, да нисам говорио тада када сам говорио Стопарић Горану о тој плавој жени, пошто сада видим да та жена није ни дошла у то двориште сад ми је јасније, цела ситуација ми је јаснија после сведочења оштећених, имам конкретно скицу целог догађаја, а ова жена што је овде сама

издвојена из ове групе, у непосредној близини групе, ова жена то је та жена коју је Стопарић Горан претресао у дворишту», то је то што каже Ђукић Жељко да су биле ваше активности један део тих активности у вези тих цивила па ћу вам рећи још шта он каже да сте ви радили. Шта ви кажете на то?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, видите ја сам прочитао све, његов исказ на интернету, но то нисам прочитао, то сте ви вероватно онда исекли из транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Чим ја то нисам нашао доступно на интернету, али није ни битно, хоћу ово да кажем ја у својој глави у свим мојим сазнањима ја сам апсолутно уверен да је Ђукић Жељко невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас не питам да ли је он невин или не, ја вас питам ово што он каже да сте ви радили, знате.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја хоћу само да вам кажем, што Ђукић Жељко даје такву изјаву ја не знам, не знам. Ја вам кажем да ја прстом нисам дотакао ни једног цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже онда даље.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам госпођо, часни суде, ја сам и раније био на ратишту много више од свих «Шкорпиона», али нигде у тој мојој ратничкој такозваној каријери нема таквих ствари, тако да ни тамо није било. Хоћу још нешто да вам кажем, оптужени су склони знајући да ћу ја и једини инсајдер сведок рећи онако како се тога сећам, покушавају да ме дискредитују на било који начин, али то није на мени да ја одлучујем, ви ћете донети одлуку о тежини сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би вас дискредитовао неко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја вам само говорим да ја да сам имао могућност да избегнем ово суђење имао сам, могао сам да избегнем, ја сам изразио жељу да дођем лично у суд, међутим овде из Хага ми то нису препоручивали, а једини разлог зашто сам хтео да дам изјаву то је што сам ја апсолутно уверен у невиност Ђукић Жељка то је све, а исто тако није ми ни друг ни пријатељ ни познаник. А зашто је Ђукић Жељко тако навео, можда је он уверен да сам то ја, можда он мисли да сам то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он мисли да сте то ви, а то је био неки други, па вас је заменио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могуће је, видите ја мислим да код нас у Србији у правосуђу имаћемо шансу да се сучељавамо да, па ћемо тада покушати и расправити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да вас питам даље, каже Ђукић Жељко овако «дакле Сарап се попео у ту кућу и тако даље» и каже «у продужетку овога дворишта кроз ту жичану ограду они су дошли фактички мени иза леђа на неких 5 метара и на метар, два од пролаза који води директно напоље на улицу и ту су заустављени, тада сам видео ту код тих цивила сад ко је ту све био код њих Стопарић Горан је стајао на челу те групе цивила, он је разговарао са тим једним јединим старијим човеком који је био ту и који је

после убијен, тај Стопарић Горан са тим човеком ту је и ја сам погледао и видео да су то све жене и деца, ја кажем, опет се ту слажем са сведоком П-1, ја сам пришао њима тада и рекао шта задржавате те жене и децу, то сам рекао Стопарић Горану који је био присутан, сведок П-1 је стајао на зачељу те колоне, Шићо је био ту негде у близини», затим каже такође да је вама рекао «шта задржавате те људе, то су жене и деца, пустите то», изашао је ван, кренуо према аутобусу и тако даље. Углавном схватате суштину? Он каже да сте ви водили, да сте ви спровели ту групу цивила, да сте ви били на челу те колоне, да сте ви претресали и издвојили ту жену и да сте ви када вас је упозорио дошли и разговарали затим комуницирали са овим старијим човеком, да је он вама наредио да изведете те цивиле из дворишта?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Још само на крају да додамо зашто није он додао не знам, на крају је онда требао да би то све било као шлаг на тарту, да сам на крају ја и стрељао. Мислим то још није рекао, можда ће касније не знам, ја не знам зашто он мене ставља у контексту уопште са цивилима, не знам, не знам, не могу, значи то је он рекао, ја вам говорим моју верзију. Ја се слажем да је свако од нас видео тај догађај својим очима, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте значи довели те цивиле и ово није тачно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ништа ја не могу да коментаришем. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ово је тачно или није тачно? Да сте ви ту жену издвојили и тако даље, разговарали или не? Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја кажем да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па то вас питам. Сведок П-1 каже «Стопарић Горан је стајао ту у дворишту дакле и он ми је добацио шта носиш тако капу ко усташа, с њим је био Томић, један крупан момак је исто био са њим који је имао прслук, ту су стајали, видео сам да су то као неки стари», мисли на старе припаднике «Шкорпиона», да нешто тако надгледају, видео сам Милоша, Сарму који су изводили овог човека из тог амфорског пролаза, ту је исто био неки у дубини нека кућа у дубини дворишта», ето тако он каже, јесте имали тако неку комуникацију што носиш ту капу ко усташа са сведоком П-1, јесте се ви видели у дворишту и комуницирали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја се не сећам тога. Видите ја вам још једном говорим да ја Демировић Дејана не знам, први пут га видим. Морате се сагласити са мном да је тешко да ја човеку кога не знам, а дошао је из окружења Медић Слободана да кажем тако нешто, не, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Те ми речи пре личе на Томић Милована, он тако могао би он да каже, мада видите ја не могу ништа да кажем, ако он тако тврди, он тако тврди, ја кажем не сећам се да сам ја њему рекао за ту капу ишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И ја се сећам да је он шлем носио, а не капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарић прочитаћете, подсетићете се на сва упозорења, са почетка овог суђења у свом излагању, држаћете се тих упозорења која сам вам дала. Саша Цвјетан такође спомиње вас и каже да сте

ви стајали са Роквић Павлом, Лукић Златком, негде преко улице видели њега да трчи и тако даље, па сте онда зато позвани у његов предмет да сведочите, у његов поступак који се водио, Лукић Златко није био у могућности и тако даље, јесте ви били у друштву ове тројице како то описује Цвјетан Саша и видели Цвјетан Сашу како трчи кад је зачуо рафалну пуцњаву и тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја та имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Како сте рекли, Роквић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Роквић Павле и Лукић Златко.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је мени познато, али ја лик њихов, њихове фаце немам пред собом кад изговорите та имена, ја их вероватно знам али не тако добро да би одмах истог момента се сетио, не ја не знам те људе, барем сада их се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратићу вас сада на овај, причамо сада о овом кључном моменту, ви сте у дворишту видите ове цивиле како долазе, затим видите цивиле како изводе на улицу, у ком тренутку ви излазите на улицу, за њима или пре њих?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Е сад то ја мислим да сам испред њих или умешан са њима, али не могу сад тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затим на улици са Томић Милованом или са ким?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па и Томић је био да, ми их у ствари испраћамо погледом и већ сам вам рекао разговарамо о томе да узмемо једну кућу преко пута за нас, јер видиш овде има цивила ту баш и не би било добро да ту преноћимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их испраћате погледом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И то је, у том моменту су их пратили одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу како их испраћате погледом, је ли излазите и ви на улицу или онако стојите у дворишту и гледате како они излазе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: На улицу излазим и ја и Томић и још неки војници и цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ви излазите после цивила?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А не могу да вам кажем да ли је два цивила пре мене изашло, па потом ја или сам ја седми по реду не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ко је остао у дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ако сам госпођо, извините, часни суде, ако сам ја изашао како бих ја онда мислим да знам ко је тамо још у дворишту, и још нешто да вам кажем у то двориште се изузев нашег улаза могло ући од следеће куће са тог улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Није ово једини улаз који води к том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците ми када се цивили враћају, где сте ви?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Цивили пролазе поред нас и улазе у тај амфор и одлазе опет у двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви ту поред само улаза или сте негде даље?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: На метар, метар и по од улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Томић и Цекић и вероватно још, пуна је улица војника, полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у дворишту је ли остао још неко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: На метар од мене, на три метра. Али ово су људи за које гарантујем да су били са мном, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић и Цекић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Што они неће да потврде не знам. Знате шта они сада неће ни моје име да се помене, јер ја сам сада за њих нека врста издајника, они неће да се мешају тамо где сам ја био, нити да потврде нити да демантују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте у тренутку када су ту цивили видели осим Шолаја Миодрага можда и Медић Драгана у дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па он је био у дворишту да, али ја сам вам и рекао раније да је он био у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он изашао на улицу, јесте га видели на улици?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: По мени он није изашао на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Боројевић Драгана?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја не могу ништа да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Боројевић Драгана?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па већ сте ме часни суде то питали, у том комешању у трајању од 15 минута тог догађаја пре стрељања самог ја сам њих све видео и многе друге, али ви сад тражите да ја идентификујем моменат кад сам ја стојао на улици и цивили изашли и да ли сам тада видео да је неко од њих излазио или улазио. Ја вам кажем за оне које гарантујем да сам видео ја сам вам именовано, а све друге ја не могу да именујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам вас због тога што Боројевић Драган каже да ви њега због вас и ваших нерашчишћених рачуна из освете уплићете у читав овај догађај, он каже на име да сте имали два сукоба, један сукоб поводом извесне девојке Тање, која је ваша девојка била 1999. године на 2000. годину, и коју сте ви затекли у једном компромитујућем положају у њеној кући са Боројевић Драганом и тада му запретили да ћете да му се осветите, друга, у другом наврату ја мислим у јануару 2000. или 2001. године ви сте желели да уђете у дискотеку у којој је он радио као обезбеђење, нису вас пустили, он је на крају био принуђен да вас изгура када сте ви пали и такође рекли да ћете му се осветити, тако нешто нам причају овде људи који су у то време радили у обезбеђењу и на продаји карата у тој дискотеци, због тога инсистирам, а и због тога што сте сведок да се присетите где је био Боројевић Драган, да ли је био ту у дворишту када су доведени цивили, да ли сте га видели да се враћа можда са њима у двориште или он уопште није ни излазио из дворишта ако је био унутра, да ли сте га видели и у тој колони која излази

да мења оквир, да не мења оквир и тако даље, шта ради, да ли је имао борбени прслук и да ми кажете да ли се ви њему светите или не?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У сво дужно уважање часни суде, ја мислим да сте ви прескочили једно питање, пре тога сте требали да ме питате да ли је то истина што Боројевић тврди или није, да ли сам ја затакао моју девојку у наручју његовом и да ли ме је он избацио из дискотеке, ви сте то већ узели као факти и онда зашто му се ја светим, нисам вас разумео у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја вас питам да ли се ви њему светите, је ли ово тачно или није, он каже да ви њега уплићете из освете, а ви нам кажите шта је.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ево овако ћемо, значи нема шансе да је он био у било каквој вези са том Тањом, па ви мислим ја ћу вам сад рећи улицу, адресу и све њене генералије и бићете у обавези да је позовете да би то проверили, наиме она је Смаић Тања, Вука Карацића 71, Шид. И позовите је, значи то је апсолутно неистина, нема шансе, мислим ја тако нешто никад нисам видео нити би она то урадила, значи то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није тачно. Имате ли неки други разлог.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ако су они, часни суде, ако су они имали нешто, то је само могло бити да ја то уопште не знам, али ја сумњам у све варијанте, ја, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли неки други разлог?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи постоји најбоље решење, њу питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми има ли неки други разлог?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А ово друго, за ту дискотеку, ја се тога инцидента не сећам, ја чисто сумњам да се он десио, а ако је неко од избацивача и сведочио да је то истина, то је само њихова солидарност, ја немам шта да вам више кажем. Ја немам потребе, зашто би се ја светио Боројевићу Драгану, на крају крајева морам вам рећи и тај факт кад сам ја био рањен да је једини се Боројевић одважио да ми помогне да се евакуишем да ме не би албански теротиста оверио. Значи после тога ја мислим и да ме је моја девојка са њим преварила, ја би му требао опростити, али то је апсолутна неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевић нам је такође испричао за тај догађај у коме сте ви рањени и.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја га потврђујем, ја га потврђујем, управо је тако и било, он је одважио се и помогао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, то значи да ви немате разлога да га теретите безразложно, већ да сте га заиста видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја вам покушавам да сведочим на најбољи начин како се ја тога сећам и то је све. Ја нигде нисам рекао да сам ја видео Боројевић Драгана како пуца неком детету у главу, ја нисам ни једнога од њих видео, али да је био у том дворишту факт је, за мене је факт, не знам за суд ће бити факт када се донесе судска одлука нека. Значи то је то и зато сам вас и упозорио да ме не можете питати зашто му се светим док нисте питали да ли је истина то што он тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што он тврди, односно што ви кажете да је излазио и мењао оквир и то сте видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То стоји, ја сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питаћу вас још сада, каже даље разни сведоци такође опт.Миодраг Шолаја, такође међу осталима сведоцима и осуђени Саша Цвјетан, између осталих и Александар Дабић, затим такође опт.Боројевић, сведок Дамир Хован и још неки други људи овде у поступку причају нам да сте ви имате мотив да лажно теретите неке припаднике јединице, да су ово извршили због тога што сте добили новац, и да сте се сами, да сте сами тако нешто причали и поверавали се у том смислу овим саслушаним сведоцима, односно оптуженима. Тако Миодраг Шолаја каже «он је рекао досадило ми више да живим у овом бедаку, у овој сиротињи, сваки дан кад погледам фрижидер празан, нећу више да ћутим, идем сада да кажем Наташи Кандић тако ми је рекао, после сам слушао приче да је он добио од Наташе Кандић 5 хиљада евра и да га је обукла од главе до пете и тако даље», затим да вам не читам даље, ту су.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините часни суде, можете једног по једног да би ја могао одговорати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да вам не читам даље, суштина.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ви хоћете неколико примера да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина је да сте добили новац.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Хоћу да вам кажем сад сте управо прочитали изјаву Миодрага Шолаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Онда ми молим вас дајте прилику да одговорим на то, па потом читајте неког другога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ви сте хтели прочитати неколико примера па да ја све заједно дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу немојте да се узрујавате, ово вам је пример изјаве осталих, остали сведоци и оптужени говоре у суштини исто да сте ви добили новац да лажно у причу увучете припаднике јединице неких пет до шест и да то чините управо са људима који то нису урадили. То вам предочавам, да ли је то тачно или није?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А новац од кога сам добио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Наташе Кандић.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па не знам шта да вам кажем на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не знам шта да вам кажем, ја новац нисам добио, ја новац нисам тражио, новац ми нико није нудио. То је најкраће што могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сведок Никола Ковачевић, то је овако нешто мало другачије од ових других говори да је вама наводно командант јединице

Медић Слободан обећао да ће да вам намести неки стан да вам набави неки намештај и тако даље, па то није урадио, па сте ви због тога били кивни на њега и у причу уплели његовог брата, остале приче су неке ствари о којима нећемо за сада уопште да се замарамо, али је суштина та везана за тај новац.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Значи опет ми сад овај пута Медић, командант ми је дао новац или стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није дао него није испунио то своје обећање за тај намештај.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не знам шта да вам кажем. Он никад није ни обећао. Никакав намештај, никакав стан. Видите људи говоре свашта мада је истина морам вам рећи, после расформирања «Шкорпиона» после «ердутског споразума», да је једном одређеном броју својих официра и војника Медић купио или стан или кућу, да би се они сместили али за чим би мени куповао кад сам ја већ из Србије, он је куповао неким одређеним официрима који су били избеглице. То је истина, али то је било много раније и ја никад себе нисам ни држао на том списку нити сам сматрао да треба да будем, али мада су многи «Шкорпиони» који су исто тако избеглице били бесни зашто је добио онај аутомобил а онај кућу, а ја нисам ништа, али мислим да је непотребно да било шта сад именујем, то је давно било и нема везе никакве са Косовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратићемо се сада још на ово и то ће нам бити увод у сведока П-1, враћамо се на онај догађај у Пролом Бањи када сте се ви вратили када кажете да командант Слободан Медић држи један говор када кажете тај да спречи, тај пучизам и тако даље и тако даље, овај, каже ту сведок П-1 да је суштина тог говора било да се никоме никада не прича ништа о овом догађају, па он каже «ни мами, ни баби, никада никоме ни речи о овоме», је ли било тако нешто у том говору? И да је то било једно својеврсно застрашивање свих осталих припадника који су нешто евентуално видели и чули?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ако је П-1 упамтио те речи од Медића, што значи да му их је он рекао да, ја на говору такве речи нисам слушао, а ако П-1 зна за тако нешто онда је командант вероватно ако се то десило рекао само одређеном броју људи, ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ви.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја не кажем да П-1 лаже, можда је њему тако нешто и речено, али ја тако нешто мени није речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели да П-1 мења оквир или не, ту је нека разлика у свему ономе што сте причали у ранијим исказима?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Није, ја мислим да њега нисам видео да мења оквир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок П-1 прича овакву једну причу, он је био ту, дошао, обишао наравно ушао у то исто двориште, прошао кроз пролаз, амфор, како га ви зовете, и на крају завршило у једној приземној кући то је вероватно

та, управо та кућа са десне стране коју ви описујете, затекао Рајка Олујића и извесног Конија који су се спремали да напусте ту кућу, Кони би требао да буде Лаковић Миленко и Рајко Олујић и тај Кони су изашли и он је остао, прилегао ту на неки кауч, затим видео да се цивили налазе ту, видео је ли тако одлазак, повратак цивила у двориште, ишао једном стазом, ишао испред тих цивила и практично је и он био у ситуацији да се закљони да и њега не погоди паљба из оружја ових који су пуцали, он тврди да он није пуцао, већ да се налазио у ситуацији да види ко пуца, он говори о неким људима о којима причате и ви, о неким другим људима које ви нисте споменули и које ви на крају и нисте били ту, је ли могуће да је он био ту, је ли мењао оквир или није мењао оквир, одакле вама ту прича да је он био учесник тог догађаја, шта се то причало, из чега то закључујете да ли из тога што је био са Цвјетаном у соби и тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Видите, после догађаја некако су три имена у Пролом Бањи, три имена су одмах испливала, ајде да то тако условно назовемо, то су били П-1, Цвјетан Саша и Медић Драган, то су прва три имена која су испливала. Касније после Кумановског споразума, ја то сматрам овако зашто би полиција Републике Србије хапсила управо П-1, и Цвјетана и држала их тамо у притвору на крају их и оптужила, ја не кажем да невин не може бити оптужен, ја сам уверен управо сада кад видим да је Ђукић Жељко оптужен, а ја сам уверен да је он невин каква год одлука била, могуће је да је ту, ја нигде нисам ни рекао да је он пуцао у децу, ја сам само рекао да је он изашао из тог дворишта и нисам видео да је он мењао оквир, а од других извора је он испливао као неки учесник тога догађаја. То је све што ја сво време говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је он био у Пролом Бањи после овога догађаја? Је ли се дружио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Када је он био, он се је после овога догађаја највише дружио са Цвјетаном Сашом, то је валда јавна тајна свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ви мислите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја морам да вам кажем да када је Цвјетан Саша и П-1 пуштени на слободу, то можда вам је он то и потврдио, можда је то спомињао у изјави, значи ја у Новом Саду сам тада био, живео неко време у Новом Саду, наиме ја на руци сам имао фиксаторе јер сам био теже рањен и у том моменту су неки дан два пре тога пуштени и П-1 и Саша Цвјетан и ја сам пролазио центром града, улицом ишао на пијацу управо са том девојком Тањом и њих двојица значи након изласка из затвора, да ли је то одмах исти тај дан или су сутрадан седели заједно и видевши мене позвали ме на кафу и ја сам их ту питао шта је било, ја сам знао зашто су били ухапшени, него сам их питао шта, а они кажу мани каже већина питања инспектора је била за Медић Слободана. На крају крајева Медић Слободан је сигурно извршио неку своју истрагу да сазна шта је то било, је ли, он је први по командној одговорности одговоран ако нешто буде и да би та два имена била ухапшена уопште једино је Медић Слободан могао инспекторима у Новом Саду могао да каже кога да хапсе, по мени. Ту причу ми је делимично потврдио и Рајко

Олујић, једном смо ја и Рајко Олујић неколико часова седели у његовом аутомобилу и расправљали о томе. Значи он је био зашто, али је био у тој причи сво време, сво време, сада је ево, сада је факт да је невин пошто је донешена судска одлука да је значи не знам ја вам сад говорим сва моја сазнања о томе, ја сам чак са њим после изласка из тог притвора разговарао. Можда вам је то помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он спомиње вас, он спомиње такође да и како се ту провео и шта је разговарао и тако даље, он каже да је вама испричао каже «у једном кафићу у центру Новог Сада у Футошкој видео сам Стопарић Горана који је седео на улазу ту су биле, да ли је ту била његова супруга, да ли је била, видео сам да има ту на рањеном месту да је имао као гипс и неке као држаче, ја сам пришао и објаснио им у вези тога да сам се стварно уплашио и попричао сам са њим о свему томе, да Стопарићу, ја сам њему тада испричао све што сам ја видео везано сада рецимо за ту жену плаву која је накнадно изведена, од плавог припадника, он је мени тада тврдио да он зна да је то Боројевић, тада је он мени објаснио, ја сам рекао па тај човек је плаве косе, он је рекао не, он је црн, ја сам рекао не, ово је био човек кратко ошишан, јако онако видео се коса се пресијава, он је мени говорио да је он сигуран да је то Боројевић, ја нисам опет знао значи и поименично да је то, знао сам по лику како човек изгледа и касније сам утврдио и видео да је то уствари то лице које се спомиње», да ли је то тај разговор, да ли је то тај сусрет са П-1, када разговарате па он вама прича да је видео тај догађај? Је ли он вама причао некад да је видео догађај у коме неко узима ту једну жену плаве косе, одвлачи у неку шупу, затим из те шупе изводи, затим њеном главом, узима њену косу и главом, и удара главом од зид, и затим је ту пред свима убија, та жена, то тело је нађено одвојено од осталих тела, заиста на стази онако како он описује? Да ли је он вама то испричао, јесте ви у том смислу разговарали? Каже Цвјетан Саша да је он био јако уплашен, да је П-1 био страшно уплашен у Пролом Бањи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не, ја морам да вам кажем да се ја са њим нисам дружио ни у Пролом Бањи, ја не знам да ли је он био упашен, значи он спомиње наш разговор у том кафићу у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја се сећам тога разговора и тако сам вам то и рекао, али није он био један, него је са њим био и Цвјетан Саша. Ја таквих детаља се сад не сећам да је он мени на тај начин то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам ни тражио да исприча своју верзију, и ја још једном вам кажем ја не тврдим да он није говорио ту верзију али ја је се не сећам, ја је ево први пут сад чујем за то да је та жена лупана главом од зид, а можда сам ја то тад чуо, али ви морате да знате да сам ја тада два дана пре тога изашао из болнице, да сам трпео ужасне болове, наине мени је лакат уништен скроз и ја сам седео са њима и боловао и можда нисам упамтио сваку реч, ја не кажем да он није рекао, али ја се такога нечега не сећам, можда се он сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам још, ви сте раније приликом давања исказа говорили о неким другим припадницима који су изашли, за које ви претпостављате да су видели, да ли има потребе да вас потсећам на њихова имена?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја мислим да сам ја рекао да претпостављам да су видели Смиљић Здравко и тај Александар, мислим да сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега претпостављате да су они видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја претпостављам да су они видели са вишег места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били они?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да су они са неке терасе то видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са терасе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми сада шта је разлог да тек сада у овом поступку спомињете Ђукић Жељка, а да до сада у вашим исказима никада нисте говорили о њему и његовим активностима?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ђукић Жељко часни суде никад у мојој глави га нисам видео као оптуженог, што је још горе првооптуженог, он раније није био оптужен човек, ја га никада нисам ни спомињао ни у једној изјави, сада га помињем јер он је оптужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам због чега је сад он ту са вама баш он у друштву, зато што је он оптужени.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али видите, ја морам да вам кажем Ђукић Жељко је човек маркантног изгледа, Ђукић Жељко је човек који нам је свима добро помогао јер је он на веома леп начин се умео шалити, њега је тешко заборављати. Он је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас зато и питам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ви морате да схватите да ако се о једном човеку ништа не прича, он просто излази из меморије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу ја вас зато и питам, уколико је заиста опт. Ђукић Жељко тако карактеристичног изгледа, тако маркантан, тако ведрог духа, тако да свима много помаже, због чега га се сећате тек сад? Знате, због чега сте га се сетили тек сад, због чега када сте говорили о томе с ким сте ви у друштву, са ким сте ви на улици, ко је са вама у друштву за време пуцњаве, па сте се сетили Томић Милована, па сте се сетили кума Томић Милована, а нисте се сетили тако једног маркантног човека као што је Ђукић Жељко који је свима помогао и који се шалио, због чега тек сад?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па то ћу вам једноставно објаснити, Ђукић Жељка фактички тада и упознајем и он није лик који је у мојој меморији нацртан као што су то Томић и Цекић Небојша са којима сам пре тога три, четири године провео на разним фронтима, да ли ви схватате о чему ја

говорим и за мене су јединствени људи у које ја верујем и за које знам да су часни и поштени то су Томић и Цекић и они су ми први, због тога ја не ширим нигде ништа нити размишљајем у правцу других људи, ја сам све «Шкорпионе» видео у Подујеву, и које познајем лично и које не познајем. Сада када је Ђукић Жељко актуелан као окривљени ја покушавам и напрежем се да се сетим, мада не много о њему не могу да се сетим, али верујте ми ја сам у великом чуђењу откуд он на оптуженичкој клупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево објаснићу вам, сведок П-1 каже, сведок П-1 који је посматрао овај догађај каже да је и Ђукић Жељко био у тој групи људи припадника јединице, он истина каже да су ту били неки полицајци, која је пуцала на ове цивиле, то сведок П-1 каже, одатле он ту.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Сведок П-1 ја сам у новинама прочитао транскрипт, тог сведочења нема на интернету, зато што је он заштићен сведок, али сам у новинама читао у то време сведочење његово, он је чак ја мислим можда грешим да је испало да је у неку руку Ђукић Жељко и наредио то стрељање, је ли да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Помозите ми, да ли се варам, он је рекао као уза зид то, што ли, да. Мислим да сам тако, можда су новинари погрешно то пренели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ви сте то већ чули да је П-1 рекао да је.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја сам то прочитао у новинама, ја хоћу да кажем зар је могуће да Ђукић Жељко наређује поред двоструко већег официра којег такође П-1 оптужује за стрељање, то је Медић Драган, а Медић Драган је увек био високи официр, како може један Ђукић који је нови у «Шкорпионима» да нареди стрељање поред тако високог официра у «Шкорпионима», то П-1 не објашњава, откуд тамо Ђукић Жељко, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви само.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: За мене шта год било Ђукић ће бити невин, али то је моје право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Стопарићу, осврћете се сада на новинске натписе које сте читали, а ја вам кажем и одговарам на оно што сте ви питали одакле ту Ђукић Жељко, ја вам кажем сведок П-1 каже да га је видео у групи која пуца, те коментаре из новина ви сте сад то већ рекли, то ћемо ми морати да читамо у овом транскрипту, ја вас то нисам питала, рекла сам вам да је П-1 рекао да је Ђукић ту, а ви ћете пробати ако можете мада то није ваша ствар, да ми објасните, шта се то дешава са опт.Ђукић Жељком и осталим припадницима јединице «Шкорпиони» који су у то време били у Подујеву, па апсолутно сви и листом сви који су били овде у овом поступку, а било их је доста себе и Ђукић Жељка смештају управо у време пуцњаве заједно. Један каже да је Ђукић Жељко био у соби, на степеништу, други каже да је са њим био у дворишту, трећи каже да је са њим залегао код зида, четврти каже да га је видео тамо негде у близини аутобуса, шта је то управо са Ђукић Жељком да апсолутно сви сведоци, па ево сада чујемо после толико година и ви су сигурни да баш он то није урадио и да су баш сви у том

тренутку када је била пуцњава били са њим, шта је то? Ако знате, ако не знате ништа.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате неко објашњење, овако разговарамо.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја сам сада рекао зашто ја, надам се да је то ушло у записник, значи ја сам га спомињао јер је постао актуелан и напрежем мождане вијуге да се свега сетим у вези њега, зашто други на различите начине њега помињу, апсолутно су сви уверени да је тај човек невин и сви хоће да му помогну а да притом никога не оптуже и сви то раде видите и сами чим не говоре исту причу неорганизовано, то само говори о карактеристикама Ђукић Жељка, сви хоће да му помогну, верујте му нико му не би помогао да је он децоубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите сведок П-1 каже да је тај његов коментар у аутобусу о коме ви причате био у неку руку циничан, да тај тон није био тако љутит, да се он није тако много узрујао, већ да је то у неку руку коментарисао онако цинично шта је то било са том децом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Да, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мења тај неки тон?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Онда Ђукић Жељко мора добити «оскара» као Робер Де Ниро, ја сам стојао на метар од Ђукић Жељка када је то, не стојао седео, када је он то рекао, ја нигде нисам приметио цинизам, и ја нисам високообразован човек, али нисам ни толико глуп да не приметим кад се неко о нечему шали и цинично говори или када то озбиљно и при том још спомиње да он има своју децу, у цинизму у шали се своја деца не спомињу. Зашто, али добро је мене чуди да је П-1 се уопште сетио да је то Ђукић Жељко говорио па макар и цинично. Ја не знам шта да вам одговорим на то, ја знам да је он то рекао и нисам приметио цинизма никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је за сада то што сам ја хтела да вас питам. Сада ћемо мало да пустимо чланове већа и тужиоца. Да ли чланови већа имају.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Извините часни суде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Да ли ви имате у виду неку паузу из физиолошких потреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, уколико сте се уморили можемо сада да направимо паузу, у сваком случају радићемо данас до 6 сати и сутра до 6, а сада можемо да направимо паузу у сваком случају уколико сте се уморили.

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза ради одмора у трајању од 20 минута, до 17,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите. Господине Стопарићу можете да седнете.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет смо на видеоконференцијској вези са Хашким трибуналом где се налази сведок Стопарић Горан. Наставићемо са вашим испитивањем.

Господине Стопарићу јесте се одморили? Јесте?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Све ок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, зашто би онда сведок П-1, да ли знате имао мотиве да терети опт.Ђукић Жељка ако он то није урадио, ако ви и остали сведоци припадници јединице «Шкорпиони» из Шида то знате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не знам, могу само да претпостављам, а не знам да ли вас претпоставка интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да га он лажно терети? Зашто би баш њега?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Многи су мишљења да је попунио упражњено место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како попунио упражњено место?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он је изашао са списка оптужених, неко мора бити на његовом месту, а нема тог вештака који ће рећи да је Саша Цвјетан сам убио толике људе за мање од минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш Ђукић Жељка од тих стотинак и више припадника јединице, зашто баш њега?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, али ја не знам, ја сам вам рекао да могу да претпоставим. А претпоставка није валидна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек онако је узео баш њега. А кажите ми онда ако кажете да нема тог вештака који би могао да утврди, како се то раздуживало оружје, је ли неко прегледао оружје после тога, како сте ви вратили оружје?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Наиме, после тога кад нас је посетио Живко Трајковић, истог тог, тада смо и напустили Пролом Бању а оружје смо једноставно вратили у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без неког посебног пргледања, евидентирања ко је коју пушку вратио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па не, када није било евидентирања приликом задужења, бесмислено је евидентирати приликом раздужења, само је се гледало значи човек који је давао пушке, Манојловић Срђан, он је знао да је он од МУП-а добио рецимо 157 пушака и он је само проверио да ли он има приликом одласка 157 пушака, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни бројана муниција ко је колико муниције вратио ни ништа од тога?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Муниција је потрошни материјал, а време у које се десио инцидент је било ратно стање официјално нико потрошни материјал, то би исто било да нам броје месне нареске, значи не, муниција се није бројала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви то још негде пуцали осим тад у Подујеву, мислим у те дане док нисте вратили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам ни јадан метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као јединица, не ви лично? Не ви лично наравно.

Каже вам сведок П-1.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могу нешто да кажем само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Поводом те муниције, логично је да када задужујеш пушку и ако је нова и стара, уопште нема везе, логично је пре одласка на терен да провериш исправност пушке, оружја, значи треба на неком полигону да испалиш у ваздух једно два, три метка, ми ни то нисмо урадили, ја сам обично на другим теренима у Босни и Херцеговини и у Хрватској увек испробавао, организовано исправност оружја а у овом моменту и овом случају ни то се није десило, значи ја колико сам метака узео толико сам и вратио, ниједан метак нисам испалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам сведок П-1 да је он видео да се у двориште са цивилима значи са тог места где је он стајао да се са цивилима, са том групом враћају сви ови овде оптужени између осталих и Шолаја, ви нам шта је радио Шолаја нисте баш описивали, јесте ви њега видели за време пуцњаве, јесте га видели после пуцњаве? Шта је са Шолајом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја Шолају памтим само у том моменту док је претресао доњи део ногу тог мушкарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте га следећи пут видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ако га нисам видео у аутобусу, онда у Пролом Бањи, ја се не сећам изричито Шолаја Миодрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви некада раније разговарали са Ђукић Жељком о томе шта се десило у Подујеву?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам био у кући код Ђукић Жељка и пред његовом супругом разговарао сам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је било 2003. године ја мислим, али нисам уверен апсолутно, тачно датум. Али знам да сам био у његовој кући и била је његова супруга и још је ту неко био, али ја се не сећам још ко, био је Ђукић Жељко, његова породица и још два или три још нека човека, ја се сад не могу сетити ко је. Ја знам да је Ђукић Жељко тада претпоставио да ћу ја да кажем истину на суду, а он ће то вероватно када будемо овде суочени потврдити, јер нема потребе да лаже, и он ми је рекао Стопарићу ако ти кажеш истину, онда ћу и ја. Ја тада нисам хтео њему да потврдим да ћу ја на суду рећи онако како сам, како се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ђукић Жељко.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи тада смо разговарали, а да ли смо још некада о томе разговарали, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он у ситуацији онда да зна истину, ако је он у аутобусу питао ко је то урадио, а 2003. године вама каже да ћу ја да кажем истину, како је он то био у ситуацији да зна истину?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Он је могао да зна своју истину, јер тада је била верзија, дозволићете у почетку је почела верзија да је највероватније НАТО убио те жене и децу, па потом да их је убила нека непозната паравојна формација, потом полиција, ни у ком случају ми «Шкорпиони», довољно је било да каже да, као што је то на пример и Тутинац сведочио, ја не знам ко је лично, али су сва сазнања да су то припадници те јединице, тако је и он могао ту врсту истине да каже. Ви врло добро знате да су сви демантовали учешће уопште јединице као такве у том догађају, а ничим ја не могу да потврдим да он касније приликом неких својих разговора са другим припадницима није успео да дође до неких сазнања, јер ипак када се мени да то условно назовемо неко исповеда или говори о том догађају он не види пред собом судију, него види свог колегу па ми може можда и рећи мало више и шире о томе, а друго је када говори вама, судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Надам се да сте ме схватили шта хоћу да кажем, ја не знам колико Жељко Ђукић зна, али истина је у сваком случају другачија од оне нису то «Шкорпиони» урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви још са неким од припадника јединице или можда овде оптужених били тако код куће и у ситуацији да са члановима његове породице и њим разговарате о овом догађају или само са оптуженим Ђукић Жељком и његовом супругом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам са супругом разговарао, али у њеном присуству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, била је ту, да. Је ли био још неко, јел сте још код некога оптуженог били тако у кући са члановима његове породице који су присуствовали том разговору.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам био у породичној кући Медић Драгана, значи његов брат ме је позвао кад сам пошао у Прокупље, ја мислим да је у Прокупљу било суђење. Ја сам сишао, дошао возом до Руме, а из Руме смо имали неки организован превоз аутомобилом до тамо и он ме је позвао мобилним телефоном, не лично он него преко неког другог човека који је знао мој број да се ја јавим на фарми њиховј коју су они имали у оближњем селу код Руме и ја сам тамо отишао, то значи то је на дан пре одласка на суђење у Прокупље и тада сам био у кући опт. Медић Драгана у присуству његовог оца, његове мајке, његовог брата команданта, његовог шофера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разговарали о овоме?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Њега самог и не знам да ли је још неко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли сте разговарали о овоме?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тада је Медић Слободан рекао ко изда неће се главе нанашати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У присуству свих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је рекао, још једном ми реците?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али поновите још једном шта је рекао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Буквално је, ајмо из почетка, значи отишао сам на телефонски позив који сам добио од једног човека, отишао сам у кућу Медић Драгана у Стејановцима код Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, само те речи, то смо све разумели.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, и значи у присуству његовог оца, његове мајке, шофера његовога брата, његов брат у овом случају то је командант Медић Драган и, а са наше стране који смо дошли у посету био сам ја и још два човека који су исто тако требали да сведоче, но ја им имена сад не знам и био је Милојевић Предраг звани Кинез, тада са нама ту у тој кући, код њих у посети и тада од тих свих речи које је Медић Слободан изговорио нама рекао је «пазите ко изда неће се главе нанашати», то је ни у ком случају није спомињан ни инцидент ни објашњење, ми смо тада већ сви имали на папиру написано од адвоката шта треба да кажемо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли је вама познато, да ли се сећате да ли је Медић Драгану позлило можда? Да је Медић Драгану позлило после овога догађаја?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Лоша је веза, нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли вам је познато да је Медић Драгану после овог догађаја позлило обзиром на ту његову дугогодишњу болест?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и ту једну.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Можда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и ту једну варијанту да је опт. Ђукић стигао да њему указује помоћ ту отпуженом Медићу коме је позлило обзиром да није узео своју редовну терапију коју прима већ више година. Добро, да вас питам када познајете Милојевић Предрага званог Кинез, да ли је он можда имао шлем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Морам нешто да вам кажем. Ви се сећате да сам вам ја говорио о том како сам га ја назвао пучизму и одласку људи који су хтели да напусте јединицу, после тога ми остајемо у Пролом Бањи, ја не знам које време, али недељу дана сигурно док нас Живко Трајковић није одатле упутио за Београд. У том међувремену долази Кинез или Милојевић Предраг са једном групом људи из Руме, Милојевић Предраг је дошао после инцидента у Пролом Бањи са једном групом људи, а потом је касније ишао на други терен на Косово, то се апсолутно сигурно сећам, вероватно сви се тога сећају тачно, Кинеза одавно познам још са Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и за шлем? Је ли имао шлем или није?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али шлем, не сећам се да ли је он носио шлем. Ја вам говорим једини шлем за који се ја сећам и то шлем мислим НАТО производње који је имао масирну тканину на себи је имао П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и рећи ћете ми.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Можда је још неко имао шлем, али ја се добро сећам да је П-1 имао шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми онда када сте обзиром да кажете да сте опт. Ђукића нисте тако добро познавали и тако даље у Подујеву, па због тога иако је он маркантан и добар према свима, и забаван, нисте упамтили, када сте се тако зближили да код њега кренете да одлазите у кућне посете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, не, то није истина, ја нисам ишао код њега у кућне посете, једноставно је речено пред одлазак на суђење да ће бити организован састанак код њега кући јер је и он добио позив као сведок, као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А зашто баш код њега?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Е па ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, хоћу да вас питам јел имао он неку командну функцију у јединици? Неки командир одељења?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Он је био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода? А када?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је био?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја кад смо за први терен ја вам не могу ништа о команди говорити, јер сам у самом почетку мог сведочења рекао да ја мислим да ми уопште нисмо извршили, формацијски поделили се на неке водове и одељења, ја мислим да то уопште није било урађено. Али на другом терену, Жељко Ђукић је био командир вода у чијем сам саставу у прва два дана и ја био као командир одељења, потом ме је командант искључио из тога и пребацио у тада новофорирани извиђачки вод где сам такође био командир одељења, значи ја сам у Ђукићевом воду био два дана као командир одељења, и од тада знам да је Ђукић Жељко тада, на том терену био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле на том састанку пре суђења 2003.године, који је био организован код оптуженог Ђукића у кући, ви сте рекли, и онда је он рекао ако ти кажеш истину онда ћу и ја, и то је по вама истина која се односи на његово учешће у овом догађају. Хоћете ли још да ми кажете да ли је, ако није био командир одељења или вода, оптужени можда био у неком посебном положају у јединици у смислу да су могли да му се повере и неки задаци који су мало сложенији, поврљивији, у сваком случају за које се захтевало да то буде особа од поверења која их извршава? Да ли је уживао таква ауторитет?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Дозволите, ако би командант давао изузетно тешак задатак у смислу борбених дејстава, ја мислим без лажне скромности да би то били Томић Милован, моја маленкост и још неколико људи. Ви морате прецизирати шта су то изузетни и сложени задаци које могу само људи од поверења, ја за такав однос на релацији Ђукић Жељка и команданта не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас само за тај однос?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али сам уверен да ако би то био борбени задатак да би тај задатак ја добио, као што је и било на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају сматрате да није био у неком таквом посебном односу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не знам за ту релацију, не знам, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам приметио, како би то улично се изразио, неко његово додворивање или приближавање команданту у том смислу, ја то нисам приметио, једноставно по мени то није човек који је улицица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам зато што је после онда постао, не, не, питам па је после онда постао командир одједном вода, мислим, како се то онда десило између та два друга терена, а ви сте били код куће?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Сад ћу вам рећи. Ђукић Жељко није био члан «Шкорпиона» до тога никада, но Ђукић Жељко долази у «Шкорпионе» са већ извесном репутацијом неког борца на неком свом месту где је раније живео, он је наиме избеглица и он је негде исто тако учествовао у рату и био рањаван, значи он је већ дошао вероватно је њега боље знао командант Медић, и он је имао, ја нисам знао много о Ђукић Жељку, нисам га познавао али сам знао за неку његову ратничку репутацију и у том смислу је сасвим нормално да такав човек добије место командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам ја желела да вас питам, да ли вам је можда познато кад сте ви били командир одељења, да ли пре или после тога на другом терену је сведок П1 био у воду код Ђукића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Сведок П1, ја не знам да ли је, пазите, на другом терену је све формацијски организовано онако је морало и бити, апсолутно је сигурно да је у неком воду био, али не могу да вам кажем да ли је био у Кинезовом воду или у његовом воду или у неком другом воду. Мислим да у мојим извиђачима, барем у мом делу извиђача није он био, можда је био у неком, код Томића, али ја то сад не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам је позната та ситуација да је он био код Ђукића у воду и да је због њихових неких сукоба и нерасчишћених рачуна, да је тражио да пређе у неки други вод код Петра Дмитрића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја сад то не знам, ја знам за један други случај на пример овог Сарапа, тај човек је све водове променуо сем нашег извиђачког, просто човек који не трпи ни команду ни ништа и он је увек у сукобу интереса са командиром, а нисам знао да је Демировић имао неки сукоб интереса са Ђукићем, не, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је за сада то.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Можда, извините часни суде, можда је се то десило после другог маја, ви морате знати да сам ја био рањен и упућен у болницу а моја јединица је још неко време остала и дејствовала на Косову, можда су они тај сукоб имали после тога па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви овде би можда били спремни да сведоку П1 кажете да он из неких личних разлога, личних мотива потпуно тек онако једног припадника јединице ставља на своје место и да је заправо он можда био у тој групи која је извршила стрељање?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Часни суде, ја сам вам на то ваше питање рекао да ја не знам, него могу само да претпоставим, то што сте ви сада рекли ја сам претпоставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја вас питам за ту претпоставку.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А да ли би ја био спреман на суочење, бих, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац? Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два пута сте данас рекли да није било водова, није било командира, није било одељења, а бар четири пута сте у свом излагању поменили па кажете на једном месту један вод је остао у Подујеву, па онда кажете командири водова су донели одлуку да се цивили не дирају, па Ђукићев вод, па кажете онда мој вод. Па сад ми је то остало нејасно, на основу чега кажете да је један вод остао у Подујеву ако није било поделе на водове?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Схватио сам ваше питање сад ћу вам и одговорити на њега. Самим нашим доласком и окупаљањем још док смо спискове правили у Србији, већ се претпоставља ко ће бити командир одељења и командир вода, то не може бити неко ко то није раније био, разумете, сви су знали да ћу ја добити место командира одељења најмање, сви су знали да ће Томић то имати, Жељко Ђукић као такав, са таквом препоруком, сви су знали да ће Медић Драган имати командну функцију, сви су, и тај један вод који је остао то је група људи, ја мислим да су они из околине Зрењанина и Зрењанина, мада нисам сигуран, али нису са места одакле сам ја, и њих ја воцирам као вод и да је био формиран званично вод, они би били један вод јер су са једног места дошли. Традиција је у добровољним јединицама да онај ко окупља добровољца буде и њихов командир. Схватили сте, и ја говорим можда и пермутујем по некад, јел на другом терену смо апсолутно по списковима имали све утанчано ко је припадник чијег вода. Па можда некада када објашњавам тај први терен кажем Рајко Олујић на пример, он је био човек који је био и раније на функцијама у «Шкорпионима», тако да ја могу да кажем овај вод или онај вод, и на пример Рајко Олујић је окупљао вод старих које је он некад имао још у Ђелетовцима, схватили сте ме сад ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Схватио сам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел видите, ја, можда је то неко и био претпочињен неком командиру, но ја лично у Пролом бањи при одласку на терен Подујева нисам, фактички се може рећи ником припадао још, ја сам сматрао да ћемо ми то одрадити тамо на самом терену, чак је и оптужени Боројевић Драган рекао да он није ником припадао, а он је касније припадао

извиђачима мојим, значи да тада видите постоји могућност да неки људи нису знали где припадају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Овде на другом месту кажете да је Медић Драган имао две инстанце више, вишу командну одговорност него Ђукић. Па кажете како може Ђукић да да наређење кад је овај за два пута више на вишем месту од њега, виши официр. Нашта сте мислили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Да занемаримо чињеницу да је он брат командантов, поред тога Медић Драган је имао увек високу функцију у «Шкорпионима», значи командир чете, ако је он био на терену, он може имати одмах функцију до команданта, никако мању, он је највиши по чину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на другом терену шта је Медић Драган био?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Медић Драган је био у позадинском делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нама је Ђукић рекао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Да бих вам дочарао шта је то позадински део, ја кад сам био рањен и био сам једно време у Приштинској болници, Медић Драган ми је долазио, поред активних официра САЈ-а који су задужени за то као доктор Драган, он је долазио као представник наше јединице и он ме је одвезао из Приштине у Београд у болницу Бањица. Значи његов задатак је био тај позадински, он није био горе у брдима на терену, он је имао задатак позадинске природе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ђукић Жељко нам је овде рекао да је по повратку у Пролом бању, Медић Драган смењен са места командира вода и да је на то место изабран Ђукић Жељко. Да ли нешто знате о томе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ако се тако нешто десило, то се онда могло десити у соби командантовој, где су они такво решење донели, али ја не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и ако јесте, ко осим вас у Пролом бањи вршио обуку ових који су дошли, који су били нови, који нису знали да рукују оружјем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја, то је покушај да се изврши нека обука, било је чак два човека сећам се, не сећам им се имена, који нису умели да раскlope аутоматску пушку, а са мном је то радио Томић Милован и још је неко, ја се сад не могу сетити ко, ми смо покушали једноставно да им објаснимо како се улази у објект, покушали им објаснити да не треба врата на тај начин отварати, могу бити минирана, ми ипак идемо на ратиште на Косово где нам је непријатељ по правилу, требало да буде једна терористичка организација. Ја сам им покушао објаснити да се са таквом врстом герилског рата они могу да подмећу под рањене под мртве динамит, но, али сам имао врло кратко времена, ја сам имао много веће искуство и могао сам им то пренети, али није било времена. Значи то није била нека обука, ја им једноставно саветодавно уз одобрење команданта покушавам ту ноћ, то је ноћу било да објасним да рововски рат са једном регуларном армијом и рат где је то герила и тероризам да је то врло опасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је господине Стопарићу, разумели смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је суд па сте рекли да ли сте чули или нисте чули шта је П1 рекао, да је рекао Медић по повратку у Пролом бању, али ја само нисам разумео да ли сте ви рекли, чега се ви сећате шта је Медић Слободан рекао на том постројавању по повратку у Пролом бању?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Он није држао дугачак говор, али се сећам једне реченице коју ћу покушати да цитирам, он је рекао «а шта су они мислили рат је, неко мора и да погине у том рату» и то је све што се ја сећам тога, тог говора. Значи то је рекао, вероватно је неко већ њему натрљао нос и он нас покушава да смири, јер он је, почињен ово, како сам га ја окарактерисао пучизам. Људи су многи хтели да оду кући, да напусте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у поступку који се води против Саше Цвјетана 10.12.2003.године, дали исказ пред Окружним судом, и тада сте навели да сте након пуцњаве, да из тог дворишта ви видите како излазе Медић Драган, Цвјетан Саша, Боројевић Драган и да мењају оквире, данас нисте поменули Медић Драгана да мења оквир. Да ли сте заборавили или?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па можда сам заборавио да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад вас ја питам да ли је Медић Драган мењао оквир?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја извините, ја сам рекао да једино П1 не видим да мења оквире а ове сам друге видео, али можда експлицитно нисам споменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да поновим ако сам ја добро разумео значи видели сте Медић Драгана, Боројевић Драгана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, примедбу, немојте закључке, пустите сведока да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да стављате тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Сашу Цвјетана да мењају оквире, јел то тачно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Све то што сте набројали је тачно, ја нисам споменуо експлицитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је, колико ја схватам тражите да експлицитно наведе ко је мењао оквире, бранилац интересенише можда због начина постављања питања, браниоче ваша примедба и реакција је евидентирана. Дакле тужилац је питао која лица сте видели да мењају оквире господине Стопарићу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Медић, Боројевић, Цвјетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте да сте чули да је Боројевић имао нешто с неком плавом женом, е сада вас ја питам, да ли ви имате нека непосредна сазнања док сте били у том дворишту, да ли сте видели да је било ко одвојио неку плаву жену и одвео је негде?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То није тачно, ја нисам рекао да је Боројевић имао нешто са плавом женом, ја сам рекао са женом која је издвојена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сад вас ја питам да ли сте ви.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не знам да је жена плава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте ви видели да је неко издвојен из оне колоне и одведен негде?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не, ја сам вам и рекао госпођи председавајућој да сам и ја дошао до тих сазнања од других људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели, и ако јесте, ко је изашао све из дворишта са цивилима на улицу од ваших припадника?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Једино што ја могу да сам сигуран, то је Томић, ја, Цекић, и још неколико људи је изашло. Али исто тако не могу да кажем да ли је неко заједно са цивилима се вратио у то двориште јер нисам обратио пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су она двојица што су били на тераси, кажете били у кући па силазили низ степенице. Како знате да су били на тераси и да су нешто видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Видите, барем са једним од њих сам разговарао, он неће да каже шта је видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са којим, са Дабићем или са Смиљичем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Али ми је јасно ставио до знања да је са терасе видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, Дабић или Смиљич?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Смиљич.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је видео?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Значи јасно ми је ставио до знања да је био на тераси и да је он то добро видео, али он каже зашто да се петљам, зашто да уништавам свој живот.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта мислите, ко може њему да уништи живот ако он каже шта је видео?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ко би могао мени да се сад шетам по Београду, шта мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево ја, па ето молим вас само нам то реците, није важно шта ја лично мислим, него је важно да ви то кажете јавно.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Наравно да се сад појавим у мом родном граду или у Београду, велика би ми мета на леђима била и на њој писало target.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога вам прети опасност?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ви као Тужилац за ратне злочине врло добро то знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А није важно шта ја знам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па дозволите, цела заједница, ево један прости пример, у улици где ја цео свој живот живим, до тога мог сведочења ја сам био нека врста хероја или херојчић, а сада сам издајник. Сад сви комшије који су били самном у јако добрим односима јавно и увек користе прилику да говоре како сам ја издајник и како мене треба убити, неки чак мојој породици говоре како би било добро продати кућу па с тим да они плате плаћеног убицу, да би они очистили своје име. Ви то врло добро знате, мене чуди ваше питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ја вам кажем није важно шта ја знам, него је важно да уђе у записник, е сад само постоји ако је вама непријатно то да кажете, оно што вас је суд упозорио ако мислите да би тиме изложили себе или чланове своје породице нечему што не би требало, некој опасности, ви то не морате да одговорите, али ако знате, реците именом и презименом ко су ти људи који су вама и свима осталима опасност, јер овде долазе, не само ви, ви сте тамо далеко, али људи који овде долазе дрхте да кажу било шта што је везано за овај догађај, и сад вас ја молим у име свих њих да нам кажете ко су ти који могу да припрете и ко су ти који држе страх људима који су некада били чланови «Шкорпиона»?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Видите, ја сам детаљно, детаљно за сва сазнања која су била телефонске претње са именом и презименом дао већ Секретаријату, а Секретаријат то давно послао МУП-у Србије. И мислим да би ме још више угрозили да вам ја сад јавно и та имена кажем. Ја могу да их кажем али на тренутак затворите седницу за јавност ако је то технички могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да размотримо уколико тужилац буде имао такав предлог, у овој фази сада у 17. 40 нећемо искључивати сигурно јавност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, да оставимо то за касније.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Дозволите господине тужиоче, ја сам дао такву врсту изјаве и именовано све, инкогнито, ја, Секретаријат, МУП Србије, када већ МУП Србије то није објавио мислим да ни ми не би требали, да. Али ја могу вама рећи ако на тренутак затворимо за јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају господине Стопарићу, као што сам вас и обавестила на почетку све те безбедносне процене се врше свакога дана, сада се те појачане активности у току, и ви можете с те стране бити сигурни да је и са вашом породицом овде све у реду. Господине Перковићу нека тужилац заврши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Бранилац, стављам премедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја већ знам у ком смислу ћете интервенисати, сведок је одговорио. Тужиоче за сада ћемо да наставимо са овим питањима до 17, до 18, заправо данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ово схватити као неко пребацивање него онако људски вас питам, ако сте ви међу онима који су виђенији у тој јединици, и ви сте међу онима који су донели одлуку да се цивили пусте на улицу и упуте према полицијској станици да би се тамо с њима даље поступало, кад сте видели да цивиле враћају зашто нисте интервенисали и те цивиле удаљили са места где је после дошло до крвопролића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Једно да вам кажем, људи који су довели из сасвим другог дворишта те цивиле у ово двориште где су на крају били извршена егзекуција, зашто ти људи њих нису одмах предали тамо на лицу места, и нису ни овде стрељали тада, значи кад су враћени, ја у памети немам ни једну индицију да ће они сада бити стрељани, разумете шта хоћу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте отприлике некако и објаснили пре тога, само ја нисам био сигуран да сам добро разумео. Хвала вам. Кажете многи су мишљења да је П1 заменио место са Ђукићем, па сад ја у име ето истине, у име ето и Ђукића вас питам, ко су ти, који су ти који то мисле?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Не разумем ваше питање, опет тражите да именујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако вам је непријатно.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ево сваки, ево погледајте све транскрипте свих сведока до сада у процесу, сви у неку руку покушавају да дају алиби Жељку, значи самим тим и они на један двосмислен начин кажу да сведок П1 лаже. Кад кажем сви, ја и поред тога што не живим у Србији, ја имам извесне контакте са неким својим познаницима и пријатељима, неки од њих су чак и бивши «Шкорпиони», и већина то мисли, то је то што могу рећи, не треба никога именовати, после само том човеку проблем да направим. Јер ја знам како је живет као заштићен сведок, не бих желео ником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци умирите се још наредних 15 минута, молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је аутобуса отишло у Подујево, чули смо два је дошло у Пролом бању, а колико је аутобуса отишло из Пролом бање у Подујево?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ми смо имали свега два аутобуса на располагању, колико мене сећање памти, ја не знам да ли смо ми, ја мислим да смо исто тако са два аутобуса отишли и у Подујево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како се зове оно друго лице из Ниша које је поред Цекић Небојше оставило пушку и вратило се кући?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја сам раније знао његово име, али је, ако вам то може помоћи он комшија преко пута Цекић Небојше и од малих ногу његов пријатељ, чак су и они кумови, ја сам му заборавио име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел и тај комшија био у Подујеву?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Њих два, наиме ја и Томић Милован смо позвали телефоном кад смо већ дошли у Пролом бању, позвали смо телефоном у Ниш Цекића и рекли му где се налазимо и он је сутрадан из Ниш дошао са тим својим другом и комшијом у јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што се дешавало након тога у аутобусу, то сте једино ви поменули, па смо ми у истрази вас цитирали да сте ви помињали Ђукића, то Ђукић никад није рекао у својој одбрани, а сад на главном претресу Ђукић негира да је то рекао али неће никако да нам каже да је Медић реаговао и да је рекао «ја сам Брко па шта» и опсовао. Е сад вас ја питам, јел то Медић Драган јасно и гласно рекао да сви чују или сте то само ви могли да чујете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Медић Драган је био на другом крају аутобуса, ако сам чуо ја онда су сви чули. А зашто, потпуно је разумљиво зашто Жељко Ђукић неће да каже ко је одговорио на то, јел ако каже да није Медић, мора рећи ко је, или барем претпоставити ко је, а он је заједно оптужен и мора на неки начин да се солидареше. То је моја претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на крају.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Просто Жељко, ја сам стекао утисак ја јадни, за мене, извините што се тако изражавам, да јадни Жељко Ђукић невин страда а он хоће да изађе невин са суда, да неко потврди његову невиност, а да при том он баш ништа не каже. Знате, то је његова, како бих рекао тежина, ја га не оптужујем за то, ја знам да је то веома тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, немојте да се секирате, Ђукић Жељко нам је рекао да сте му ви рекли управо ове овде оптужене, како Медића, тако и Боројевића, тако и Шолају, тако и сведока П1, тако и Цвјетана, да су учествовали у овом догађају, тако да је он све остале оптужене већ оптужио дајући своју одбрану. Тако да се не секирате. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није баш то тако, сасвим тачно чини ми се ово што је суд сад рекао, а ја вас потпуно разумем, и ја сам му исто то рекао први пут кад смо се видели у истрази да ја разумем ако није он али он мора да зна ко јесте онда, али нека остане то за, то није ствар овоме. И последње питање, помињали сте нешто у вези Сарапа, па сте рекли његови, кад је он оставио пушку и отишао горе то најбоље говори о његовим разлозима зашто је он дошао у Подујево у «Шкорпионе». Само нам објасните шта сте подразумевали под тим.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао да то говори о његовим мотивима. Наиме, ја делим «Шкорпионе» на патриоте, које ништа друго не интересује изузев чекања и отворене борбе са ренџерима из Сједињених Америчких Држава, таквих је било много и било их је оних који су имали мотив, којима је патриотизам био на другом месту а прво место користољубље, па ако неко улази у кућу где је увек претпоставка да се у њој налази, ако не терориста албански онда барем неки други Албанац, улази у ту кућу без пушке, то говори о мотиву зашто, значи иде да први уђе, да покуша оданде да изнесе нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. обзиром да је 17.48, ја не знам колико госпођа Кандић има питања, јер смо ми планирали за данас да радимо до 6, ми ћемо за данас да завршимо, да прекинемо видео конференцијску везу, да би смо ми остали и договорили се за концепцију за сутра, ми имамо са Хагом заказану видео конференцијску везу до 18 часова, господине Стопарићу за данас ћемо завршити, замолићу вас за сутра, дакле исто у 14.30 да наставимо до 18 часова, када ћемо пружити прилику пунумоћнику, браниоцима и оптуженима да вам поставе по неко питање. За сада значи можете да идете, сутра ћемо се видети и наставити хвала вам, довиђења. Режија.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините само, овавеза заклетве значи с никим не смем да говорим и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, довиђења. Значи режија сада може да прекине видео конференцијску везу, ми ћемо да останемо овде, уколико неко жури може да иде, а сада ћемо се договорити за сутра. Да ли ће бити неких других предлога за сутра приликом саслушања сведока Стопарић Горана осим овога да пуномоћници, одбрана и оптужени постављају питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта мислите о томе што је рекао сведок Стопарић да се искључи јавност и да он у две реченице каже, то може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће бити евентуално предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то би ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога има претње односно имао је претње, јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је добио заштиту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога осећа опасност, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то сад стављате као формалан предлог јел?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево ја стављам онако да се договоримо ето, шта мислите да ли је то паметно, питам све овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци ће се у сваком случају изјаснити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па дајте да се одмах изјаснимо, ја сам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах се изјасните.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Адвокат Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Радовановић микрофон, грешком је укључен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када оптужба за ових годину дана нон стоп говори о некаквим притисцима и претњама, молим вас лепо а да нема ни један доказ за то, једини доказ јесте онај који је избрисан у транскрипту, хоћете да ја тражим да се укида јавност, где П1 каже ко је вршио притисак на њега, што је избрисано у транскрипту али има, и ту тужилац није реаговао и ја сад могу да мислим под којом је пресијом П1 сведочио и тако даље. Питате тужиоца да ли је ту нешто предузео, послушајте тај део транскрипта усмени, јел није јасно, који је то, тужиоче хоћете да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, не, не, полако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према томе председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада, не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А извините, нашта се, шта се сугестија, то су најјефтинији трикови који постоје, да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да етикетирате тужиоцу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим вас то је тако, јел ја то слушам нон стоп, па је оптуживан овај, па је оптуживан овај, и то се нон стоп ради, па се каже, па је ли овај могао видети од кога се он то плашио, па га се наводи на закључак па добро, шта ти мислиш од кога се тај плашио тамо, зашто он то није теби рекао, а видимо да исти овај сведок обилазио је све куће пре сведочења, да контактира са овима, да контактира са пуномоћником оштећених, да је припремљен сведок у Хашком суду коме више нико не верује, али је толико уложено у њега да га морају подржати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, али сад знате, ви сте сад потпуно далеко отишли, а знате због чега, ви сада, тужилац каже стављам предлог да се искључи јавност да би нам сведок у нејавном делу рекао ко га се он то плаши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А вама Стопарић каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви кажете шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стопарић вам каже, ја сам то пријавио у Хагу, они су вас обавестили, шта се сад то нас тиче ко врши претње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро, то све имамо. Браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај ко врши претње врши кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ја ћу сада, ви уопште сада, значи морате да се уздржите и да једног тренутка процените докле би требало да причате, кад је нама јасно, када не, и када причате оно што вас нисмо питали. Тужилац ставља предлог да се искључи јавност да би сведок рекао кога се он то плаши, шта је сведок рекао ми смо то чули, шта каже одбрана, да ли је сагласна са овим предлогом или не, суд ће у сваком случају да одлучи. Бранилац Петровић оставља на оцену, сачекаћете да се изјасне остали браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па станите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се противите колико ја разумем?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли кога се сведок плаши или за кога сведок тврди да се овај други сведок плаши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за кога се он плаши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И звините, ако је овај сведок се плаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините а што сте се ви осетили прозваним, ја уопште не разумем, што се ви, у име кога се ви сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћу сада да вас искључим, јер ово ништа неће моћи да се скине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што се ви секирате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ћу да вам објасним, ја добро познајем судницу, добро познајем реторику и ово само радите услед недостатка доказа, и вршите стално ко се кога плаши, ко се кога, па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро браниоче. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што ви мислите да се вашег клијента плаши или даваоца пуномоћја, или онога ко вас је ангажовао, што мислите да то има везе с вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте одговарати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па где он мог клијента да се плаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, не одговарам, само питам што мислите да то има везе с вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати молим вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па где је он то теретио мог клијента?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али што се ви сада јављате, што је сад то проблем, ако он хоће да каже ко му прети, што ви мислите да сте баш ви криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још 6 минута до завршетка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, јел ви имате податке тамо, имате, јел човек рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се ви противите и једноставно одговорите, једноставно, противим се, не противим се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Противим се јер нема везе с предметом, а служи се једноставно да се компромитују људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, то смо све евидентирали, то сте у уводном делу пре изјашњења о предлогу рекли, бранилац Звонко Радовановић, суду на оцену. Ви исто суду на оцену.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Не остављам суду, већ ћу се изјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Мислим да је тако нешто бесмислено, зато што није предмет оптуживања, а друго суд и тужилаштво и сви који су се тиме бавили задужени су, онда су ваљда ценили зашто су њему дали тај статус зашто не сме да дође овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се плаши, добро.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Кога се плаши и тако даље, очигледно да се неког плаши, јер да се не плаши дошао би ту па би непосредно сведочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац Саша Петровић је имао за сутра неки предлог.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Након овог досадашњег саслушања сведока Горана Стопарића, имам предлог, ако је могуће да се за данас или за ове судеће дане које сте одредили, под 1 обезбеди још један дан видео линка да би се извршило суочење између сведока П1 и сведока Стопарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци са овим предлогом су сагласни или не?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не знам председнице већа, требали би да му покажемо ту мапу, ми још нисмо видели где је он стајао, он је ту контрадикторан иако ја не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад где је стајао, кад у ком тренутку?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је стајао, нико њега ништа није питао, то је једна ствар, друга ствар ако би прихватили овај предлог, ја бих вам био јако захвалан да коначно искључимо сутрадан јавност и да сазнамо шта сведок Стопарић који сведочи у пет предмета пред Хагом, овде и не знам све, који сведочи у предмету против Станишића, Рође, Шешеља, свих малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да тепате хашким оптуженицима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да видимо коначно, да ли постоји нека санкција да би ми њега натерали да говори истину знате, да видимо да ли је добио стварно новац некакав, колике су му пренедлежности за то што сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да, али шта је суштина вашег предлога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је суштина сада тог што ви сада предлагете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па да видимо да ли има мотив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се искључи јавност и због чега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако има мотив или нешто није говорио зато што се плашио, да видимо да ли сада нешто говори зато што има материјалну корист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да искључимо јавност за сведока који сведочи из Хашког трибунала и ужива заштиту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ви видите да човек сад носи акти ташну, да је упознат са вашим предметима, да зна ко шта говори, видите да ли с ким контактира, видите, све сазнајте, зато служе те службе, не разговара са Перковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, ви сте сада, бранилац Саша Петровић је предложио да се суоче сведок Стопарић и сведок П1, бранилац Звонко Радовановић је сматрао да се придружио овом предлогу, да је то корисно, шта сте ви рекли за то ја не знам, уопште сада ви уопште нисте причали о том предлогу, ви сте се придружили предлогу колеге Саше Петровића или не?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па П1, па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, бранилац Драгић се придружио том предлогу или не, шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нећу да будем неки злоћа, али чини ми се, нашта ћете да их суочите кад П1 је нешто видео а Стопарић није видео, па како ће сада Стопарић да вам прича о нечему што је било у дворишту а он тамо није био, нашта ћете да га суочите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Само моменат судија, сведок Стопарић је рекао да је био на један ипо метар од улаза у двориште, и да је тачно видео ко излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, а овај П1 је тачно видео ко је убио, само је ту мала разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И нема потребе да вичете, ја вас чујем и да не вичете.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ја сам читао, односно слушао сам П1 овде и слушао сам Стопарића, ако је мала разлика у томе да је из дворишта изашло пет људи или гомила људи, онда стварно мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, коначно пуномоћник.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само хтела да кажем да има стварно основа да се искључи јавност и да сведок Стопарић говори о тим разлозима о страху, зато што је велики број сведока овде управо говорећи давао до знања да је под притиском, да се плаши и мислим да је то за читав процес утврђивања чињеница јако важан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли оптужени још нешто имају да кажу, изволите оптужени Ђукићу, водећи рачуна о времену и о томе да оптужени Медић треба да прими терапију.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добар дан, ја бих се придружио то да се суоче Стопарић и П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Хтео бих да се суоче јер није могао да П1 види то што је видео, и уједно само да искористим прилику да замолим да ме пустите да се браним са слободе, док сам већ овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, остали оптужени да ли нешто имају да кажу? Не. Само ћемо се повући, дозволићете.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог оптуженог Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што нисмо питали тужиоца, тужиоче ви се противите јел тако?

Да се притвор према њему укине, обзиром да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен.

Главни претес се наставља сутра 12.05., у 14.30 судница 2 овога суда.

До тада ћемо одлучити о овим предлозима.

Записничар

Председник већа-судија